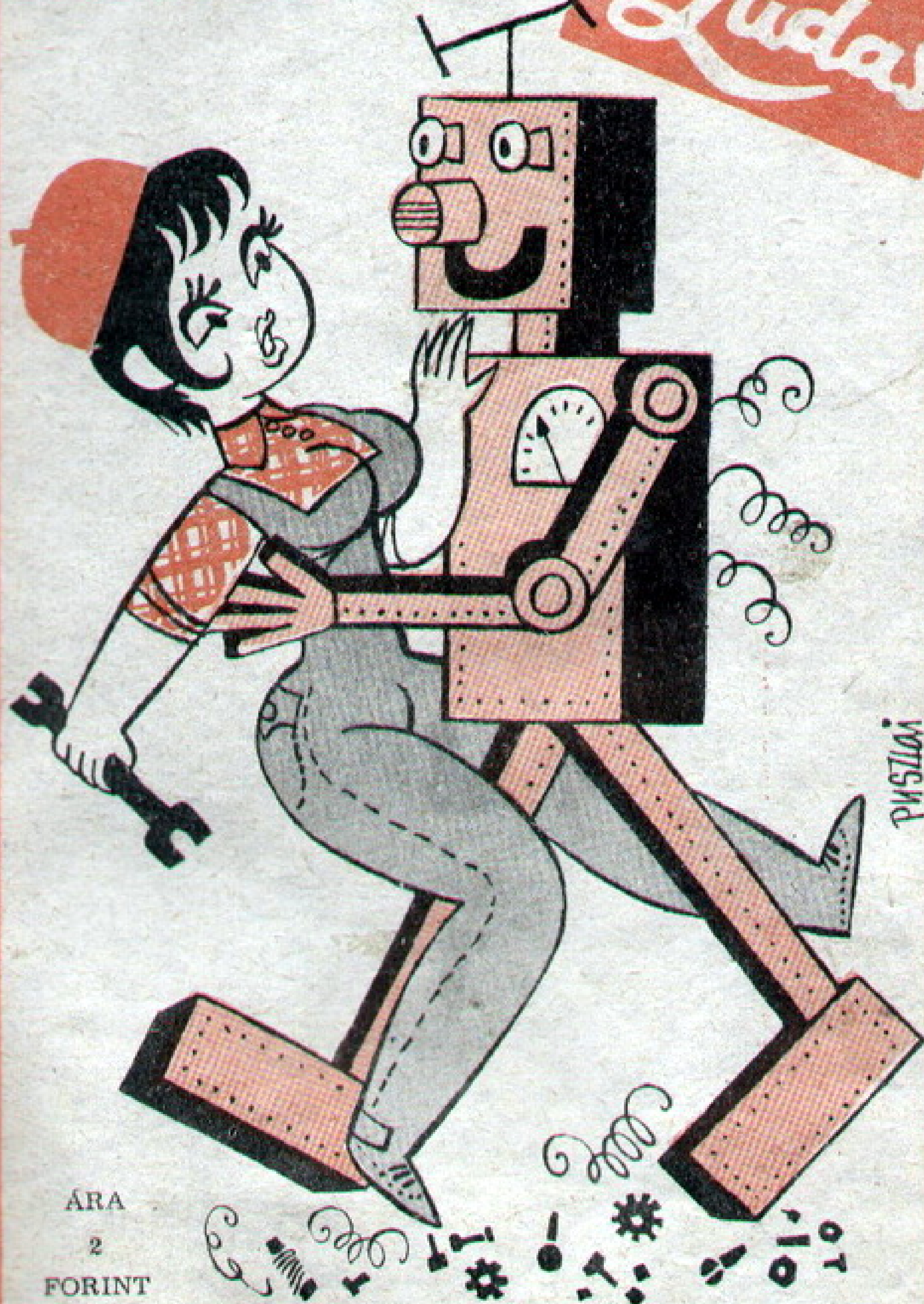
MINDENTUDÓ

Kis Ludas

ÁRA 2 FORINT

· A LUDAS MATYI KIADVÁNYA 1967

NYOMOZÁS

A napokban a Nagykörúton egy feltűnő alak jött velem szembe: tömött, fekete bajusz, fekete keménykalap, sétabot, mintha csak egy régi némafilm titkosrendőre lett volna. Amint látta, hogy nézem, barátságosan mellém lépett, és így szólt:

— Nem ismersz meg?

Azzal egy pillanatra, feltűnés nélkül, leemelte a bajuszát, és én máris felkiáltottam:

— Hudák! Mi ez a maskara?!

— Meghívlak egy kávéra, és mindent elmondok. De üljünk le ide erre a teraszra, hogy közben szemmel tarthassam a szemközti ház kapuját.

— Már az is megdöbbentő, hogy te valakit meghívsz egy kávéra!

— Nem panaszkodhatom — mondta Hudák —, az utóbbi időben felvitte isten a dolgomat. Magánnyomozó irodát nyitottam.

— Elképesztő! — mondtam neki. — Kinek jut ma eszébe, hogy figyeltesse a feleségét vagy a férjét? És te kaptál erre iparengedélyt?

— Először csakugyan nem akartak adni — mondta Hudák —, de azután adtak, mikor megértették, hogy én közületi magánnyomozásokat végzek. Az ötletet az adta, hogy egy vállalatnál jártam éppen valami kiutalásért, mikor előjött az igazgató, és dühösen kiáltozott, hogy képtelen megérteni, hol jár egész nap az anyagbeszerzőjük. Én mindjárt felajánlottam neki: tudom, neki erre nincsen embere, hogy ilyesmiknek utánanézzen, de én szívesen kinyomozom.

— Zseniális vagy! — kiáltottam fel őszintén.

— Na látod — mondta Hudák. — Két nap múlva közöltem az igazgatóval, hogy hol jár az anyagbeszerzőjük. A Híradó Moziba jár, azután pedig a 679-es számú Totózóban egy kollektívával tanácskozik. A tájékoztatásért az igazgatósági alapból honoráltak, én pedig megalapoztam a jövőmet. Két hét alatt egy tucat vállalathoz dolgoztam be magamat, és már egy minisztériumtól is vannak megbízatásaim. Akarsz hallani néhány szebb esetet?

— De mennyire!

— Persze, csak a titoktartás keretei között — mondta Hudák. — Nemrégen eltűnt például egy kisipari szövetkezet teljes selejtraktára. Mit gondolsz, hol találtam rá?

— Sejtelmem sincs róla.

— Elárulom — mondta Hudák. — A boltokban találtam rá. Ha néhány nappal később kezdek nyomozni utána, sosem találok rá, már így is alig maradt valami belőle. De ezért a nyomozásomért nagyon szép tiszteletdíjat kaptam az igazgatói alapból.

— Azért, hogy felfedezted? — kérdeztem csodálkozva.

Hudák fölényesen végig rajtam.

— Fenét azért. Azért, hogy hallgassak róla. De ugyanennél a vállalatnál kinyomoztam például, hogy ki fúrta meg Skrofác Lázár műszaki igazgatót.

— Nyilván Skrofáctól személyesen kaptad rá a megbízatást, nemde?

— Nem — mondta Hudák —, a helyettesétől, dr. Gránit Henriktől, aki a megfúrt Skrofác helyére került, és előrelátásból tudni akarta, hogy ki fúr a vállalatuknál.

— És megtaláltad a tettest?

— Persze — mondta Hudák büszkén. — Közöltem is Gránittal. Ő maga fúrta meg Skrofácot. Mondhatom, nagyon elégedett volt, amikor meghallotta tőlem az igazságot, mert azt ugyan tudta, hogy a felettesét ő maga fúrta meg, csak azt nem tudta, hogy nincsen-e benne véletlenül másnak a keze is.

Miközben Hudák mesélt, a szemét le nem vette a szemközti kapualjról. Egyszerre izgatott lett és felugrott.

— Ne haragudj — mondta —, most meg kell valakit figyelnem!

Némi habozás után bizalmasan hozzám hajolt:

— A feleségem lépett ki a házból, mi ugyanis itt lakunk, és én már régen utána akarok nézni, hogy mire költi azt a rengeteg pénzt, amit tőlem kap mostanában, hál' istennek. Ha még maradsz, visszajövök.

Jó másfél óra múlva Hudák visszaérkezett, szó nélkül leült mellém, és megtörten nézett maga elé.

— Nos — szóltam hozzá végül is óvatosan —, megtudtál valamit?

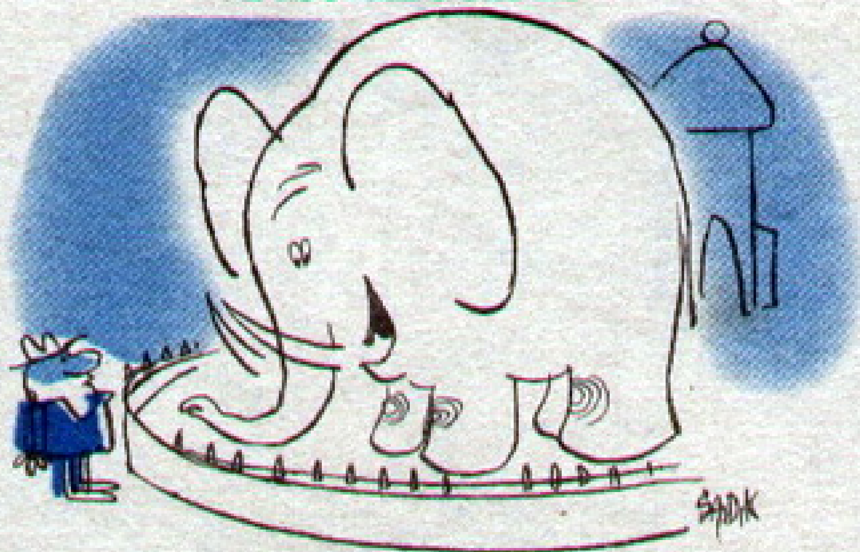
— Mindent — suttogta Hudák összeroppanva. — Láttam, hogy mit csinált azzal a rengeteg pénzzel. Mindent láttam!

— És mit csinált vele? — kérdeztem izgatottan.

— Bevásárolt szombat-vasárnapra — mondta komoran Hudák.

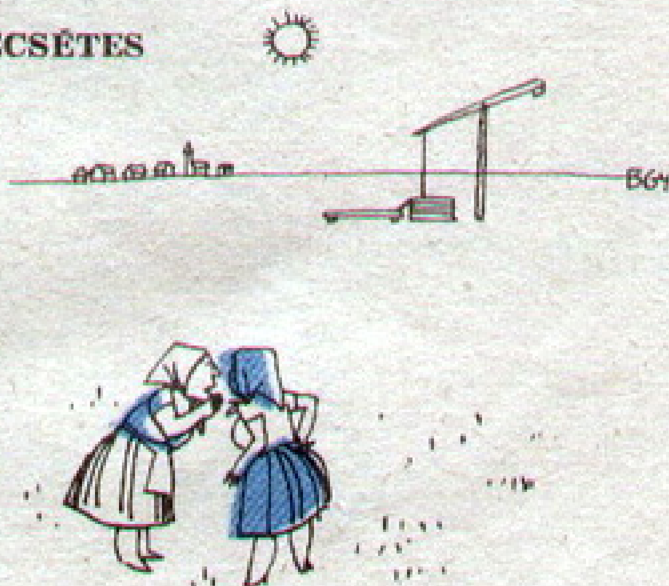
Somogyi Pál

VÉGSŐ MEGOLDÁS

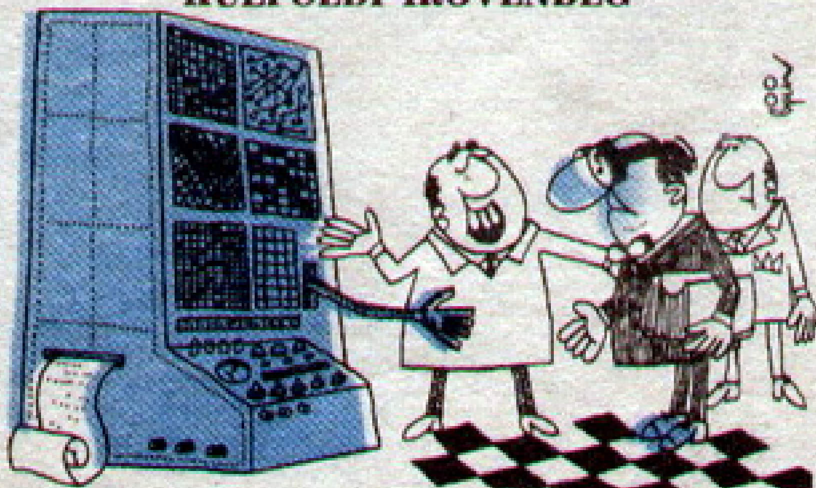

– Pszt! Nem ismersz meg?! Én vagyok a Zelenák Jenci . . . Csak itt jutottam hozzá egy ingyen lakáshoz . . .

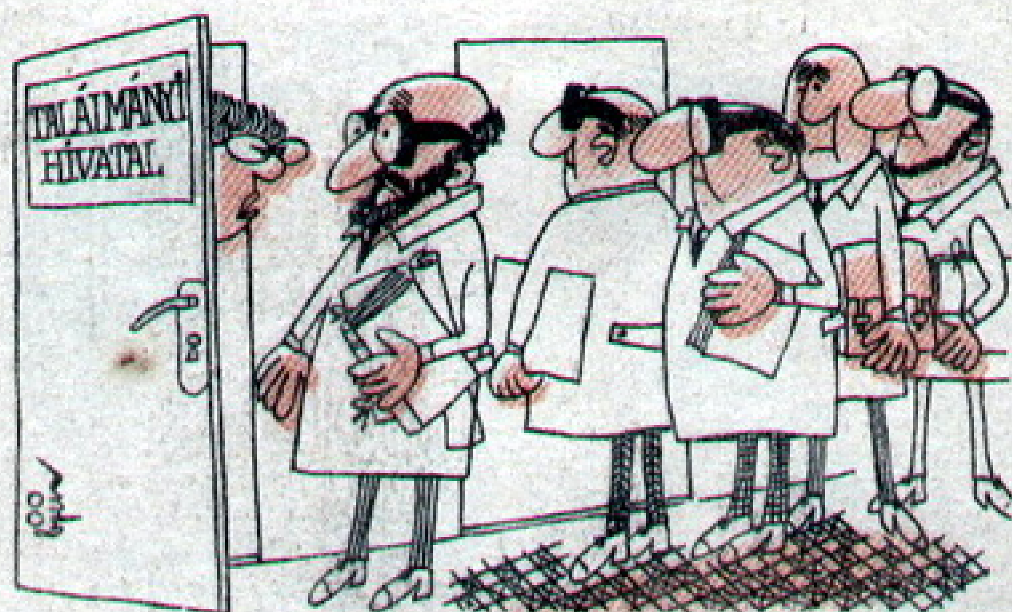
HÉTPECSÉTES TITOK

KÜLFÖLDI ÍRÓVENDÉG

– Engedje meg, hogy bemutassam regényeinek fordítóját . . .

DÖMPING

– Új műanyaggal tessék a másik ajtónál sorban állni . . .

BIZALMATLAN IGAZGATÓ

– Mindent magamnak kell csinálni . . .

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

– Ne izgulj, csak Archimedes törvényét magyarázom a társbérlőnknek . . .

A FŐ UTCÁN

– Szép a hajad, Julis!

– Igen, mai sütés . . .

MÚZEUMBAN

– Hát ezt hol érte baleset?

AZ UTOLSÓ ÉRVEK

Kinek van igaza?

RESTAURÁLÁS

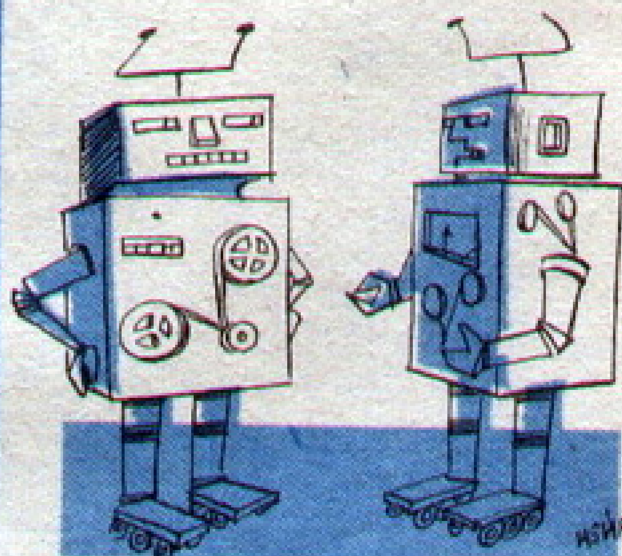
– Segítség! Nem tudok kijönni!!

DEFEKT

– Azonnal, anyukám, csak meglazult egy szárnyas csavar . . .

PANASZ

– Nem gép az ember! . . .

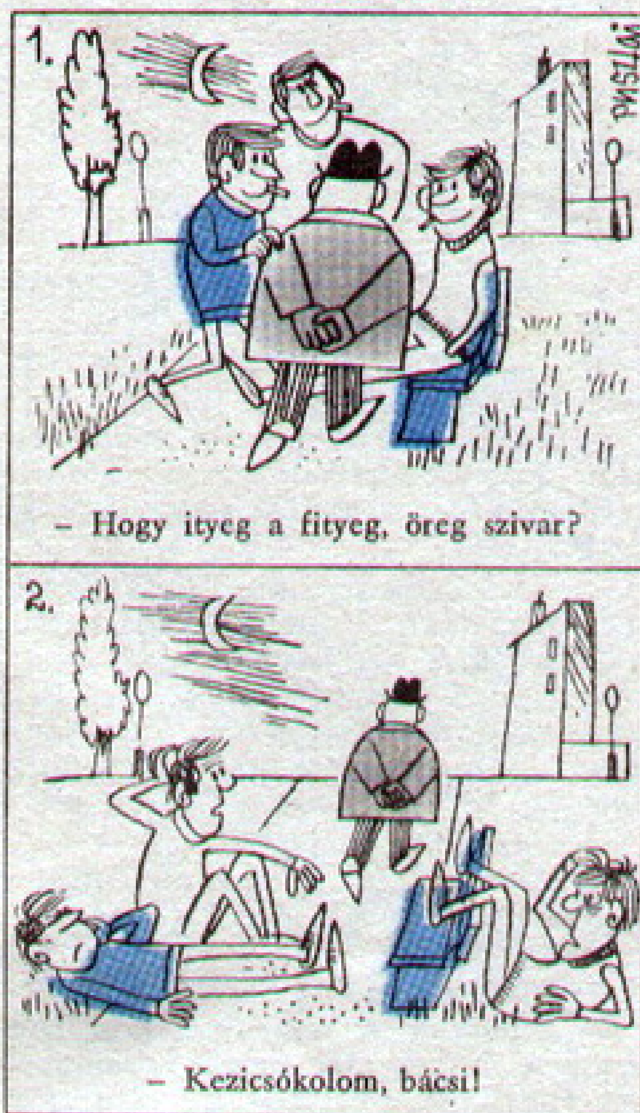

IGÉNYES BETEG

A TUDOMÁNY MÉG SÖTÉTBEN TAPOGATÓDZIK . . .

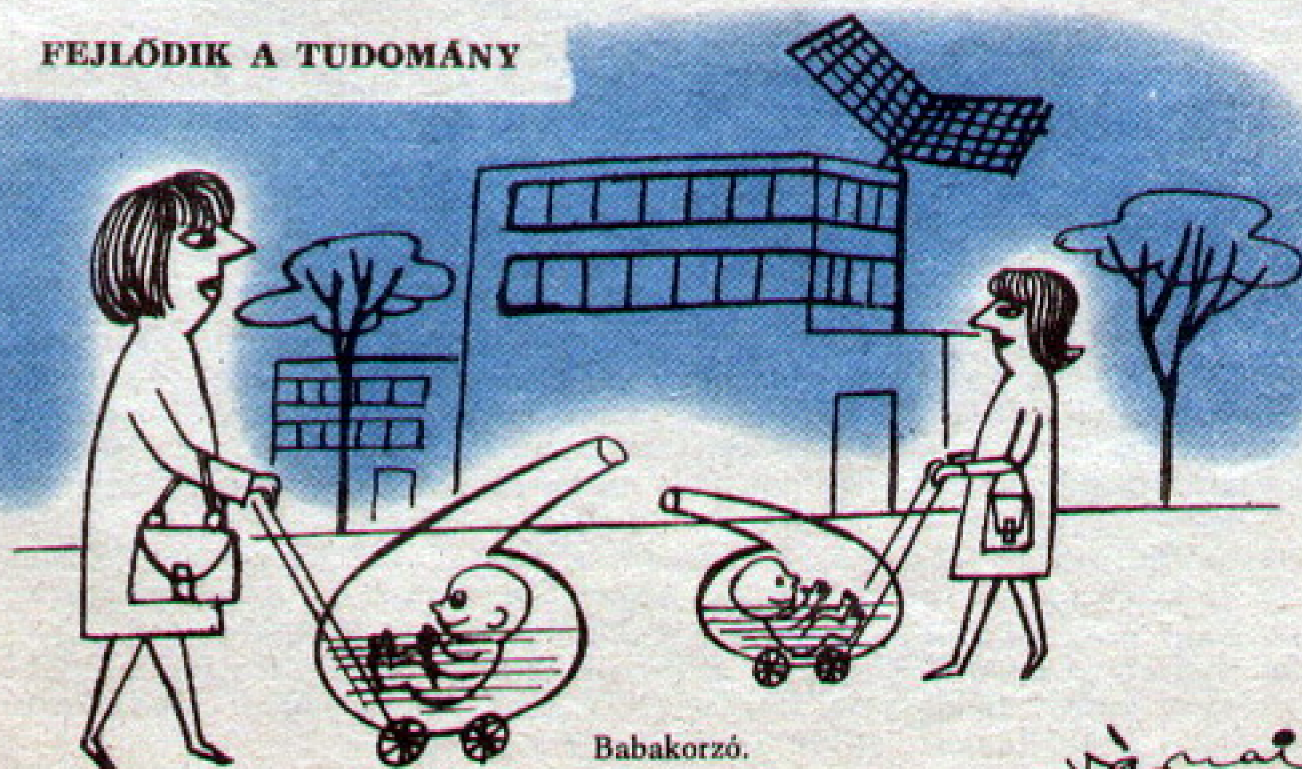
NYELVLECKE

– Hogy ityeg a fityeg, öreg szivar?

– Kezicsókolom, bácsi!

FEJLŐDIK A TUDOMÁNY

Babakorzó.

Ketten beszélnek

— Nézzen meg jobban! Csakugyan nem emlékszik rám?

— Valahol már találkoztunk. De nem tudom, hogy hol.

— Régen volt. Huszonöt évvel ezelőtt. Egy tavaszi estén maga a Margit-hídon ballagott át Pestről Budára, amikor ...

— Hát persze! No nézd csak! Most már megismerem! Maga ugrott a Dunába a hídról, hogy megölje magát ...

— Úgy van. És maga ugrott utánam, hogy kimentsen. Én mindjárt megismertem. Azóta nem is hallott rólam?

— Nem.

— Nem is érdekelte, mi történt velem aztán, hogy a kórházból elengedtek?

— Őszintén szólva nem.

— Jellemző. A fényképét közölték a lapok, kitüntetést kapott a rendőrség életvédelmi osztályától, fürdött a dicsőségben, de én az eszébe se jutottam. Pedig nekem köszönhette az egészet.

— Nononono! Kevés híján majdnem odavesztem én is, magával együtt.

— Mi közöm hozzá? Mondtam, hogy ugorjon utánam? Kértem, hogy mentsen ki? Még maga tesz nekem szemrehányást, amikor tönkretette a halálomat?

— Bocsánat, hogy értsem ezt?

— Úgy, ahogy mondom. Ha én azon a tavaszi estén belefulladok a Dunába, ma semmi gondom, uram. Tulajdonképpen milyen jogon húzott ki a partra? Elvégre nem maga lökött be. Mi köze volt hozzá?

— Ez aztán igazán furcsa ...

— Nem érez lelkifurdalást? Nem gondolja, hogy ugyanúgy felelős az életemért, mint amennyire felelős lett volna a halálomért, ha én nem akarok a vízbe ugrani, de maga beletaszít? Azt tudja ugye, hogy én szerelmi csalódásomban akartam meghalni annak idején ...

— Igen. Megírták a lapok.

— Hát akkor tudja meg, hogy a lány, aki miatt a Dunába ugrottam, annyira meghatódott, hogy hozzám jött feleségül.

— Igazán? Ne mondja!

— Igen. És azóta pokol az életem. Uram, huszonöt éve élek egy rossz házasságban, és ezt magának köszönhetem! Hányszor megátkoztam emiatt! Vegye tudomásul, hogy be fogom perelni kártérítésért!

— Na, most már menjen a pokolba! Ott a Duna, ott a híd, ugorjon a vízbe újra.

— Könnyen beszél! Az ember ilyesmihez egyszer is nehezen gyűjt erőt! Jó pofa! Kihúz, és aztán azt mondja, ugorjak be újra. Mi maga nekem? Az apám? Vagy a főnököm? Milyen jogon rendelkezik az életemmel?

— Fütyülök az életére, hagyjon békén. És alászol ...

— Hogyhogy alászolgája? Jól adja! Huszonöt éve kínlódom miatta, és azt mondja: alászolgája. Nekem tartásdíjra van jogom! Mégpedig huszonöt évre visszamenőleg! Maga életet adott egy embernek, ezért vállalnia kell a következményeket!

— Nademostmár ...

— Várjon ... Nézze, én nem akarok vitatkozni, pereskedni pedig még kevésbé. Tudja, mennyi tartásdíjat követelek? Évi egy forintot. Összesen huszonöt forintot. Ezt csak nem sokallja?

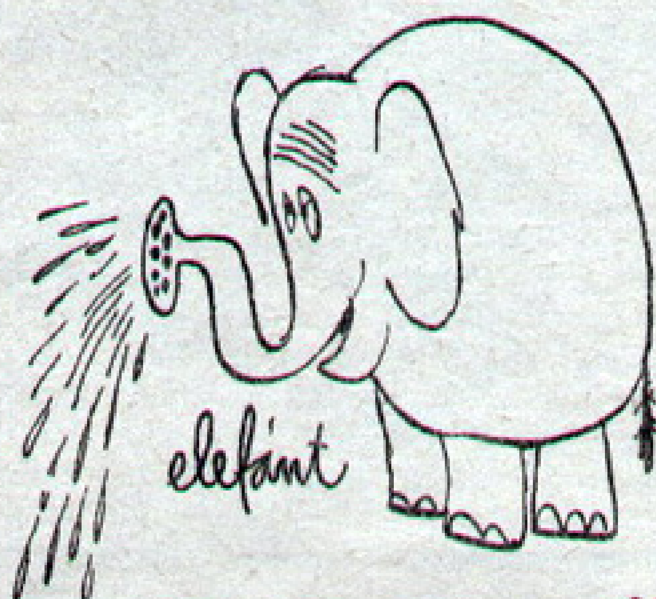
— Tudja, mit? Nem fogok itt magával vitatkozni. Itt van három tízes, adjon vissza öt forintot.

— Nincs apróm. De nem baj. Akkor csak öt év múlva jövök újra, uram.

(t.)

Sajdik Ferenc rajzai

a jövő század állataiból

krokodil

A TITOKZATOS GYERMEK

Magam ugyan már régen kinőttem az iskolapadból, gyermekeim sincsenek, mégis édes ellágyulás fog el, ha arra gondolok, hogy közeledik a nyári vakáció, és hivatalunkban hamarosan megelevenedik az élet, vége lesz az eseménytelen, szürke hétköznapoknak.

Ha ugyanis itt a vakáció, akkor megjelenik a hivatalban Dezsőke. Az ötéves Dezsőke a legcsodálatosabb gyermek, akit valaha ismertem. Hogy mi benne a különleges, hamarjában meg sem tudnám mondani. Azt hiszem, nem szebb, mint egy másik, hasonló korabeli kisfiú, talán nem is okosabb, még csak nem is kedvesebb, de valahogy mégis egészen más, mint a többi... Ha megjelenik, a levegő tele lesz elektromossággal, minden megváltozik körülötte, a kollégák is teljesen átalakulnak. Az öreg Csúz Benedek az iktatóból az év 364 napján mogorván hallgat, most egyszerre beszédes lesz, elszavalja Dezsőkének az Anyám tyúkját. Klárika, a titkárnő, aki a felekkel úgy beszél, mint a szódás a lovával, egészen átlényegül, ha Dezsőke megjelenik. És higgyék el, ez nem szentimentalizmus, nem azért van, mert Dezsőke gyerek. Más gyereket is behoznak a hivatalba a vakáció idején, de azok valahogy nem tudnak olyan hatást gyakorolni a kollégákra, mint Dezsőke.

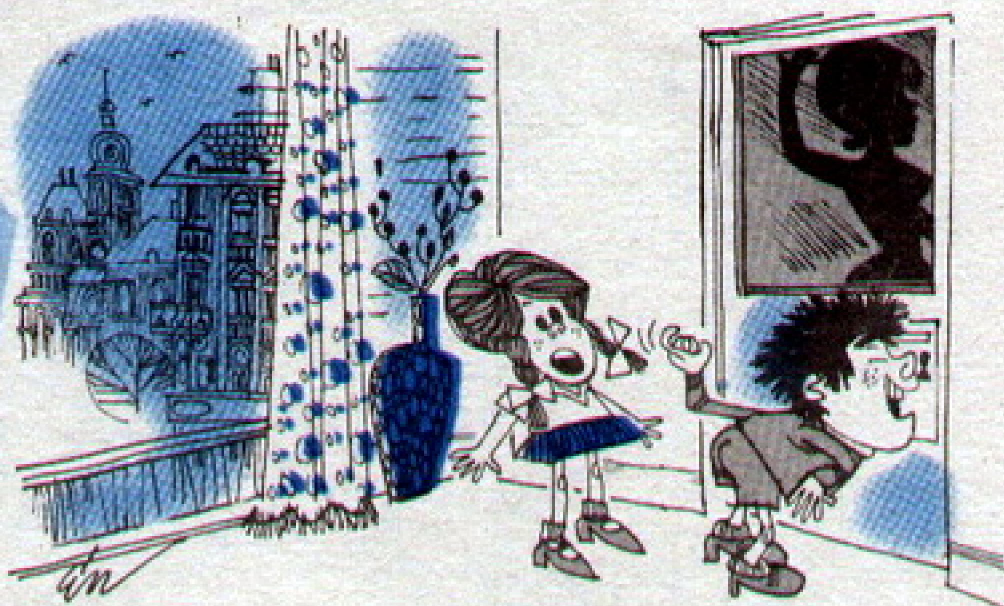
Dezsőkét nagyon egyhangú program várja a hivatalban. Első programpont: az írógép. Zselenyák kisasszony, aki mielőtt szabadságra megy, előbb elrontja az írógépét, nehogy távollétében más rontsa el, azonnal magához veszi a gyereket, és leülteti a gépe mellé. Dezsőke először egy ujjal kezd pötyögtetni, azután párosával nyomkodja a billentyűket, majd öklöllel veri, végül felugrik a tetejére, és eljárja rajta a hoppel-poppelt. Zselenyák kisasszony pedig önfeledten buzdítja: Rajta, Dezsőke! Keményebben, Dezsőke!

A második programpont: a telefon. Dezsőkét beültetik a főnöki szobába, hadd hívogassa fel a házi telefonszámokat. Dezsőke sorra felcsengeti a főmérnököt, a főkönyvelőt, a jogtanácsost, és tömören csak annyit közöl velük: „Utállak, mert hájfejű vagy..." És a legkülönösebb az, hogy senki sem haragszik érte. Sorra jönnek a feltárcsázottak, összecsókolják Dezsőkét, megdicsérik, hogy milyen életrevaló, milyen közvetlen. Pedig ezek a főnökök máskor nagyon érzékeny emberek, és nem tűrik a legkisebb lazaságot sem. Dezsőke azonban valósággal a hatalmukban tartja őket, valami titokzatos fluidum árad ebből a gyerekből, aminek egyszerűen nem lehet ellenállni.

Már sokat törtem a fejem, miben állhat Dezsőke varázsa. Önök szerint bizonyára abban, hogy a főnök gyermeke. Nevetséges! Hiszen a főnököt éppen ellenkezőleg, mindenki utálja, valósággal rettegnek tőle.

Novobáczky Sándor

AZ ELSŐ TUDOMÁNYOS MEGFIGYELÉS

ÍGY MULAT EGY MAGYAR LÁNY

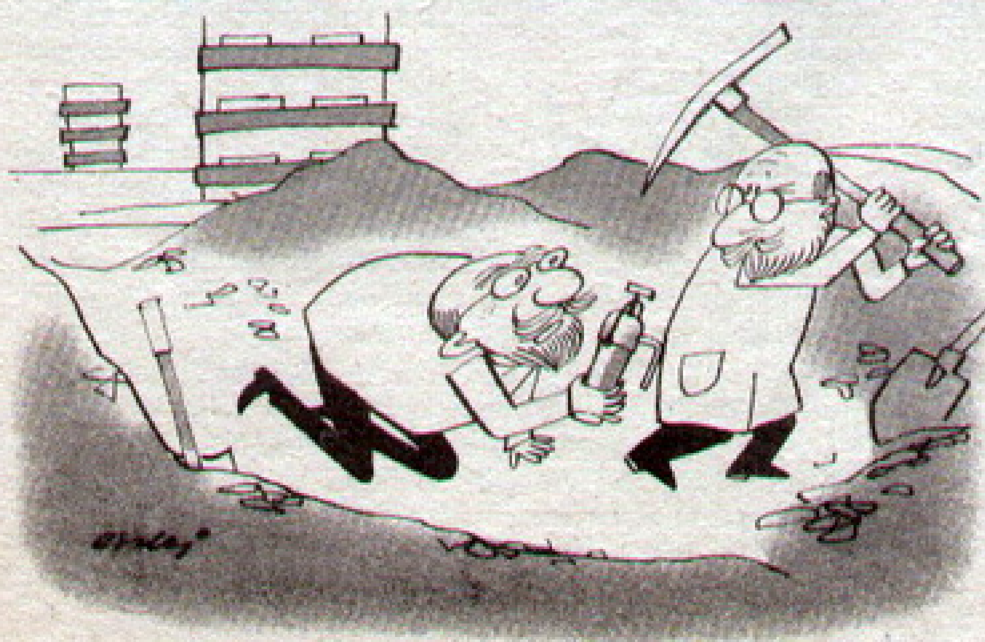

– Azt húzd, hogy „Csak egy legény van a világon!"

BETÁPLÁLÁS

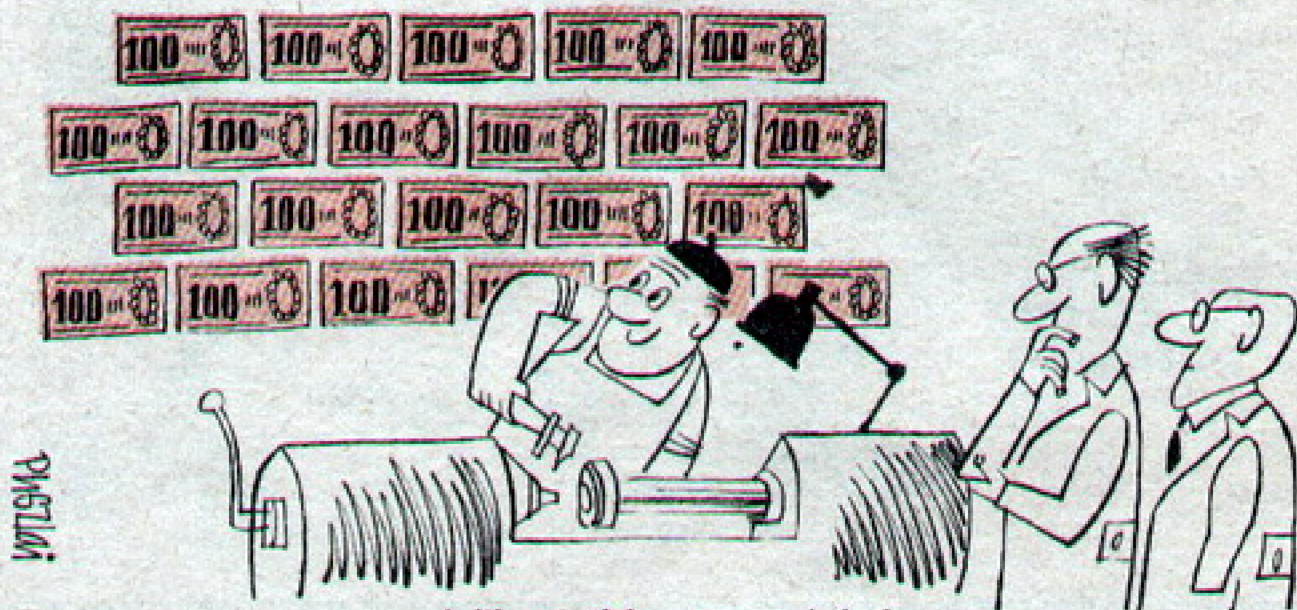
– Most egy kanálkával a nagymami kedvéért . . .

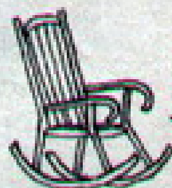
ÁSATÁSOK 3000-BEN

– Kolléga úr, kutasson tovább, ha a kávéfőző már megvan, akkor itt kell lennie valahol a titkárnő csontjainak is . . .

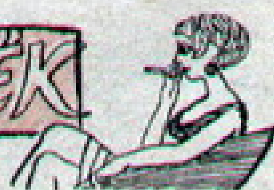
KÍSÉRLET

A lila szín fokozza a munkakedvet.

HINTASZÉK

Az asszony meleg és barátságos otthont rendezett be magának. Epedarugós, olívzöld heverő nyúlt végig az oldalfal mentén, derékszögben az utcai hármas ablakra. Ketten férnek el rajta hosszában. Az alacsony, tégla alakú asztalkát két kagylófotellel és puhán kárpitozott támlás ülőszékekkel rakta körül, s perzsa futószőnyegekkel fedte el a frissen lakkozott parkettát. Virágállvány, tévé, rádió és a mattra csiszolt, keményfa ajtós beépített szekrény tette teljessé a szoba összkomfortot. A szoba egyik sarkában fürgén mozgó, modern vonalú hintaszéket helyezett el.

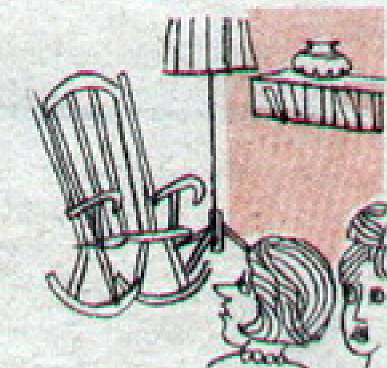
Ennyi jutott neki és negyvenezer forint, amit a férjétől kapott, hogy simán menjen a válás.

A férjnek egy társbérlet jutott a régi nagy lakásukból és néhány évre való törlesztés az OTP-nél.

Az asszony a válóper sikeres befejezése napján meghívta a barátnőit.

— Isteni otthont teremtettél magadnak — mondta elismerően Lányi Ica.

— Valóságos férjfogó hajlék — jegyezte meg enyhe gúnnyal Vedresné. — Nincs olyan férfi, aki ne imádná a hintaszéket.

— Többé nem megyek férjhez — fogadkozott rezignáltan az asszony, pedig még harmincéves sem volt, koromfekete, sprőd, fiús frizurával és kétezer forintos állással a vegyiparban.

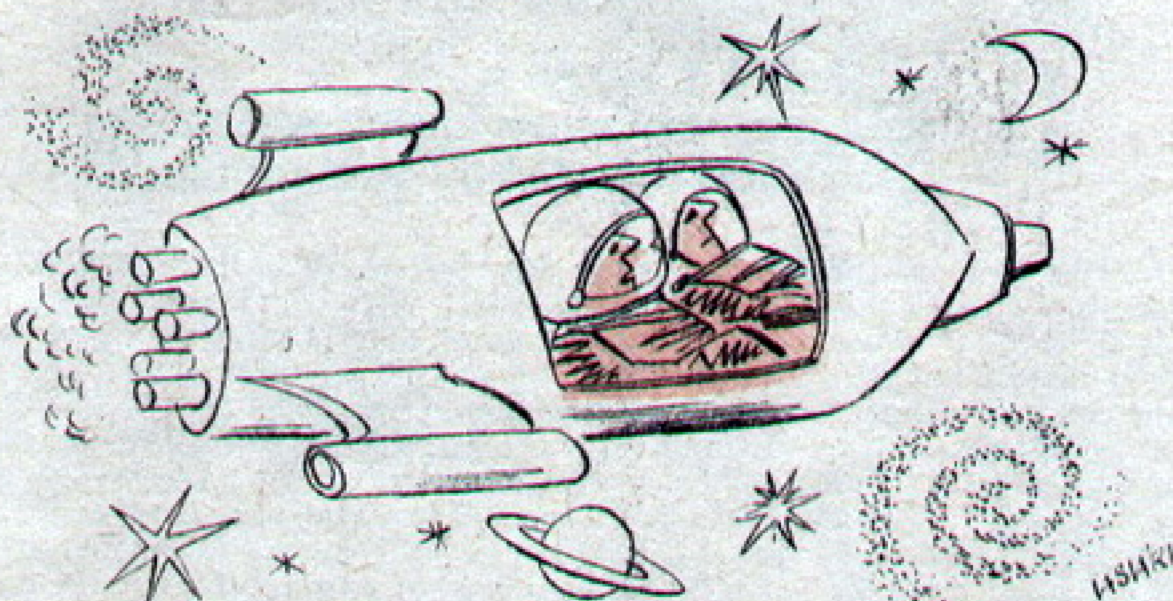
Ezt mondta Zoltánnak is, aki alig néhány héttel a válás után megkérte a kezét, és akivel szívesen járt együtt színházba, hangversenyre és olykor táncolni is.

Zoltán gyakran feljárt az asszonyhoz egy kis tereferére, feketére és egy pohárka italra. Persze csak kapuzárásig maradt ott.

— Valóságos egérfogó ez a hintaszék — lelkesedett a fiú. — Ha az ember beleül, úgy érzi, hogy sohasem tud maga mellől elszabadulni. De nem is akar...

— Tekintsem ezt házassági ajánlatnak? — kérdezte nevetve az asszony.

— Tekintse! Boldog lennék...

– Csak utazni ne kellene ...

— Nagyon hízelgő rám, Zoltánka, de ismeri elvi álláspontomat. Sohasem megyek még egyszer férjhez.

Zoltán előadó volt és nőtlen, kétezerhétszáz forintos fizetéssel.

Nem sok idő múltán Károly járt fel az asszonyhoz. A program ugyanaz volt, mint korábban Zoltánnal: színház, hangverseny, tánc és olykor esténként az asszony lakásán meghitt beszélgetés, fekete és egy pohárka konyak. Szigorúan kapuzárásig. Károly órákig is elhintázgatott a kellemesen elringató székben.

— Hinta-palinta ... — dúdolta az asszonynak. — Legyen a feleségem.

— Mondtam már, Karcsi, hogy nem megyek férjhez — makacskodott az asszony. — Soha többé ...

Károly osztályvezető volt a minisztériumban és elvált, háromezerkétszáz forintos fizetéssel.

Béla, az új partner nem ismert fáradságot a szórakoztatásban, s ő is szívesen időzött a kellemesen elringató hintaszékben.

Neki még határozottabban mondott nemet az asszony:

— Nincs olyan férfi — erősködött —, akiért még egyszer feladnám a függetlenségemet.

Béla főosztályvezető volt és agglegény, négyezer forintos fizetéssel.

Akkor jött Bálint. Ő is nagy élvezettel hintázgatott a kellemesen elringató hintaszékben.

Az asszony most nem mondott nemet.

— Rád vártam, Bálintom — rebegte boldogan, amikor a férfi átölelte és feleségül kérte —, pedig sohasem akartam férjhez menni.

Bálint vezető főmérnök volt és nős, ötezer forint fizetéssel, Wartburggal, telekkel és víkendházzal a Balaton partján.

Mire véget ért a válópere, Bálintnak is maradt néhány évre való törlesztése az OTP-nél, de nem volt már se Wartburgja, se víkendháza, se telke: hogy simán menjen a válás, otthagyott mindent a feleségének. Bálint felesége megfogadta, hogy sohasem megy férjhez, meleg és barátságos otthont rendezett be magának, epedarugós, olívzöld heverővel, végig az oldalfal mentén, hosszában, két személyre, és így tovább ...

Nem hiányzott a lakásból a kellemesen elringató, modern vonalú hintaszék sem ...

Földes György

TITOKZATOS tudomány

– Már az esküvőnk is ki volt tűzve – mondta Ilonka, és újból sírva fakadt. – Pedig Jenő szeretett... tudom, hogy szeretett... érzem, hogy még mindig szeret... De az a bestia Maca... Mondja, túlélhet az ember ekkora csalódást?

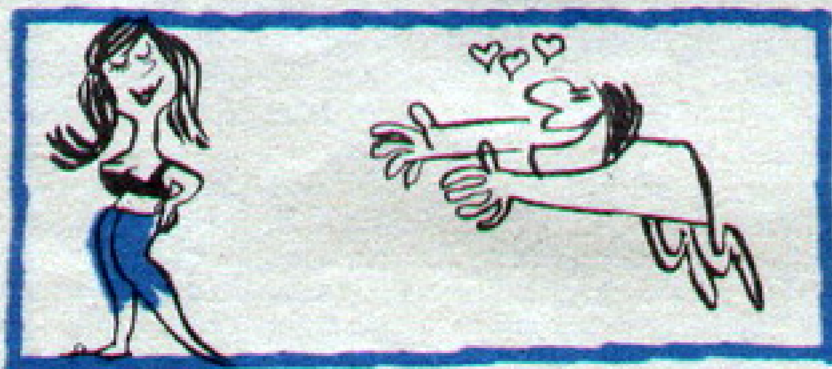
– Túl – feleltem. – Gyöngyház sej, ha leszakad... Jenő nem érdemelte meg magát. Jenők jönnek, Jenők mennek, de a történelem halad a maga útján. Várt lány várat nyer! Kinek nem inge, ne vegye magára! Csak fel a fejjel, jön még kutyára dér!

– Na jó! – törölte le könnyeit Ilonka. – Tegyük fel, hogy ezt a csalódást túlélem. Akkor viszont végez velem a marcangoló kíváncsiság. Nem értem ezt a dolgot. Nézze, Maca nekem a legjobb barátnőm volt. Gyerekkorunk óta. Amíg ez nem történt... amíg ezt a disznóságot el nem követte. De hát hogyan, mivel tudta elcsábítani tőlem Jenőt?! Mit eszik rajta az a csirkefogó?! Ez a kérdés gyötör szüntelen. Miben különb Maca, mint én? Mivel babonázhatta meg Jenőt? Maga mindkettőnket ismer. Válaszoljon, de őszintén: ő a csinosabb?

– Nem – feleltem a tényeknek megfelelően –, maga sokkal csinosabb.

– Neki talán különb a természete, jobb a modora, rokonszenvesebb a fellépése?

– Szó sincs róla! Természet, modor és fellépés tekintetében maga tíz pont előnyt adhat Macának, és akkor is nyer.

– Elárulhatom – fogta hangját suttogóra Ilonka –, hogy ez a Maca olyan buta, mint a sötét éjszaka. És műveletlen! A suliban a legrosszabb tanuló volt, ha nem csinálom meg a házifeladatait, ha nem súgok neki minden feleltetésnél, még ma is ott ülne az utolsó padban. Egy bizonyos fajta francia nyelvű illusztrált nyomdai terméktől eltekintve, soha könyvet, újságot nem láttam a kezében. Nem érdekli az irodalom, fütyül a művészetre, a politikáról két értelmes szót nem lehet váltani vele. Emlékezzék csak vissza, társaságban is mindig hallgat, mint egy kuka, csak akkor élénkül fel, amikor valami pikáns vicc vagy kétértelmű megjegyzés hangzik el. Akkor vihog és forgatja azokat a gülü szemeit. El sem tudom képzelni, hogy mi lehet a téma közöttük, ha kettesben maradnak Jenővel?! A józan ész szerint Jenőnek, aki mégiscsak egy kulturált férfi, az első öt perc után már halálosan unnia kellene Macát. De nem unja! Mivel kötheti magához ez a némber?

– Talán a zene a közös érdeklődési területük? Vagy a sport?

– Zene? Maca a boci, boci tarkát nem tudja megkülönböztetni az Aida nyitányától. A sportot pedig kifejezetten utálja. Az a nézete, hogy az ember sokkal kellemesebb dolgokkal odahaza is eltöltheti az idejét, mintsem hogy meccsekre járjon, vagy egyéb módon strapálja magát. Szerintem itt lesz valahol a titok nyitja! Itt bujkál valahol Maca tudománya! De mi lehet az?

Tanácstalanul vontam vállat. Olyan szerteágazó manapság a tudomány, hogyan is találhatnánk ki, hogy miben áll Maca tudománya?!

Kürti András

ÉRDEKLŐDÉS

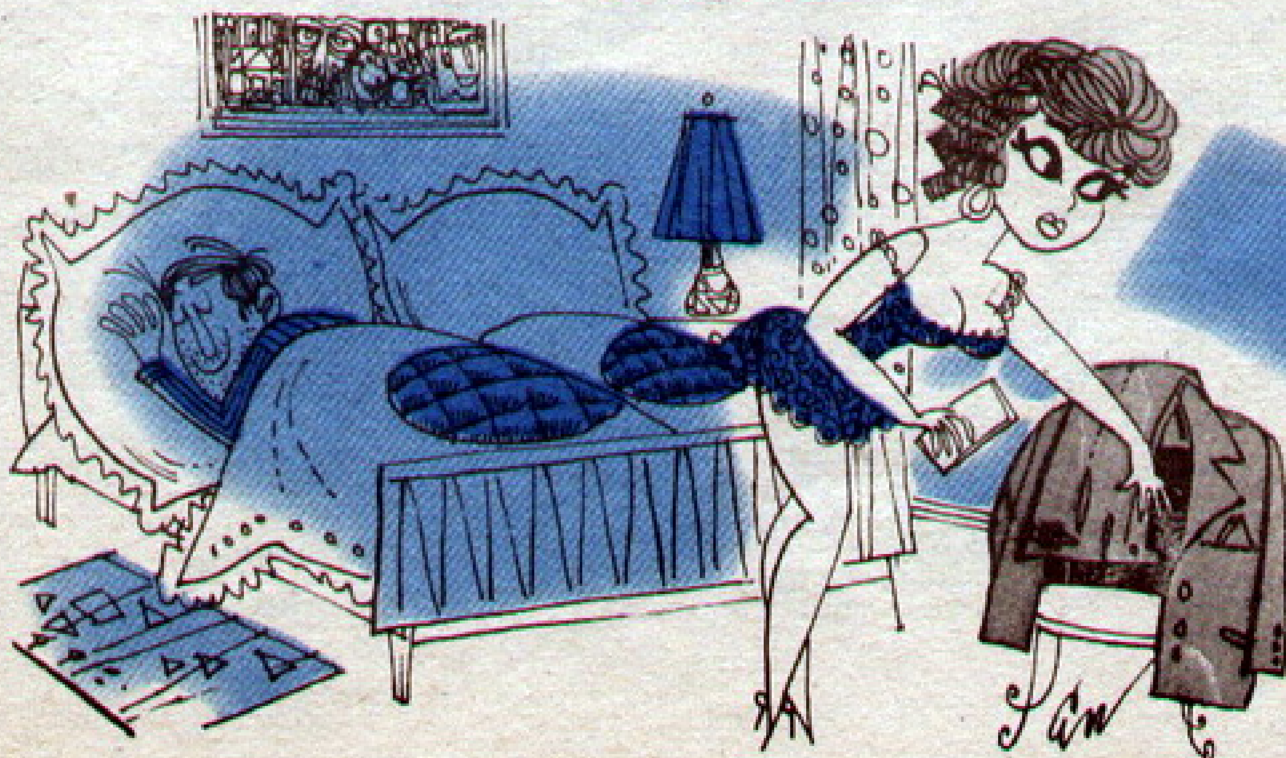
– Ugye maga régész?
– Igen, de a fiatalabb korok is érdekelnek . . .

VASÚTI CSOMÓPONT

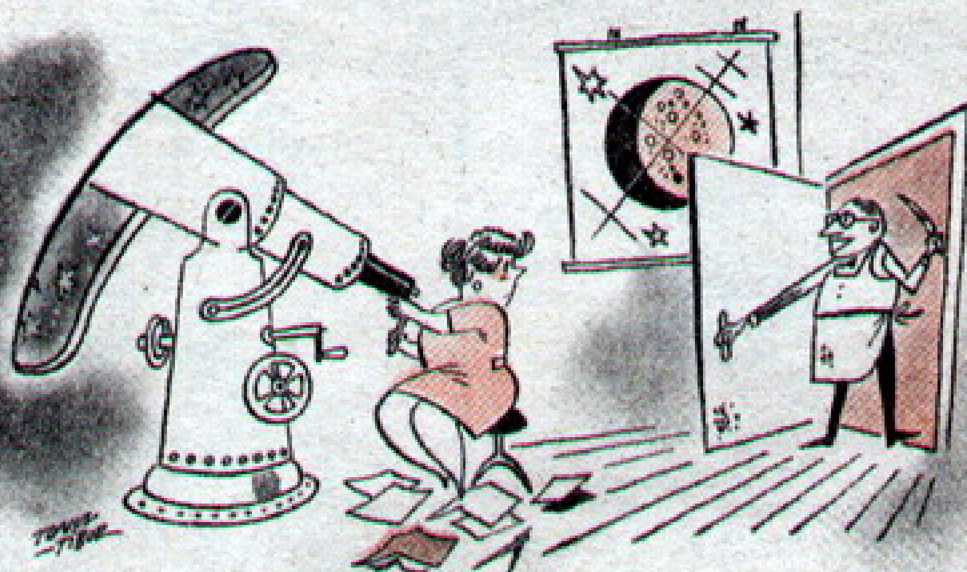

– Véleményem szerint a bal kettesen kellene elindulnia . . .

KUTATÓMUNKA

ÉG ÉS FÖLD

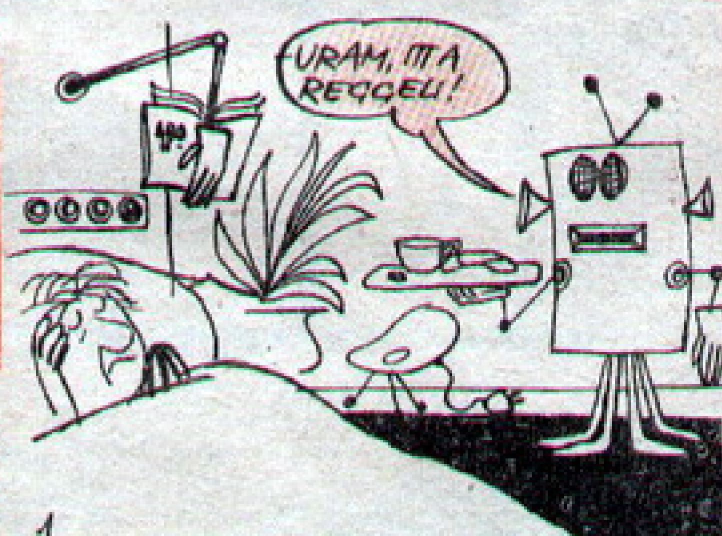

– Mondd, Borbála, mennyi hagymát vágjak a pörkölthöz?

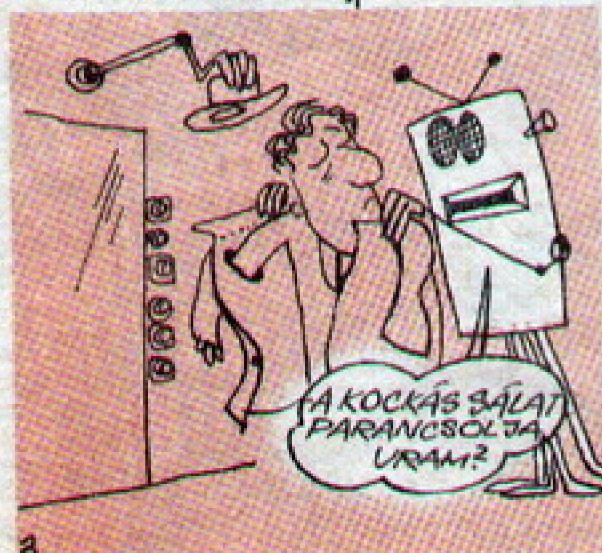
KÜRTI-SAJDIK

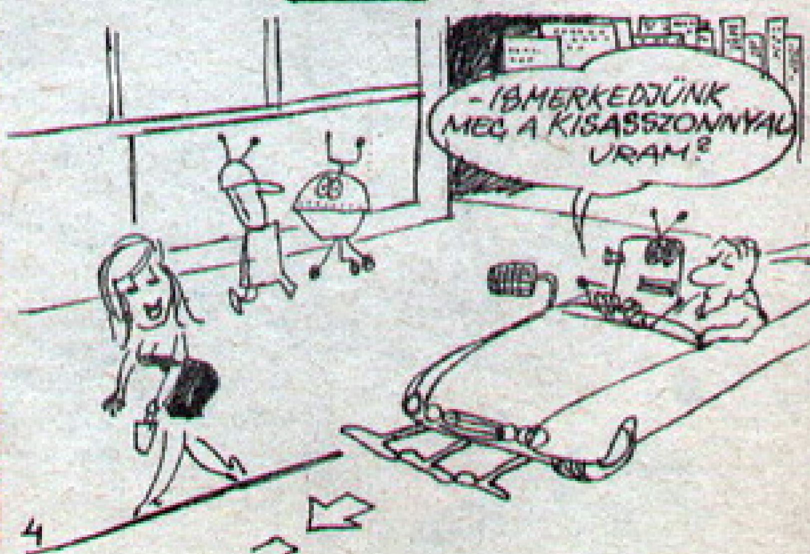
ROBOT REZSŐ

A TÖKÉLETES GÉPEMBER

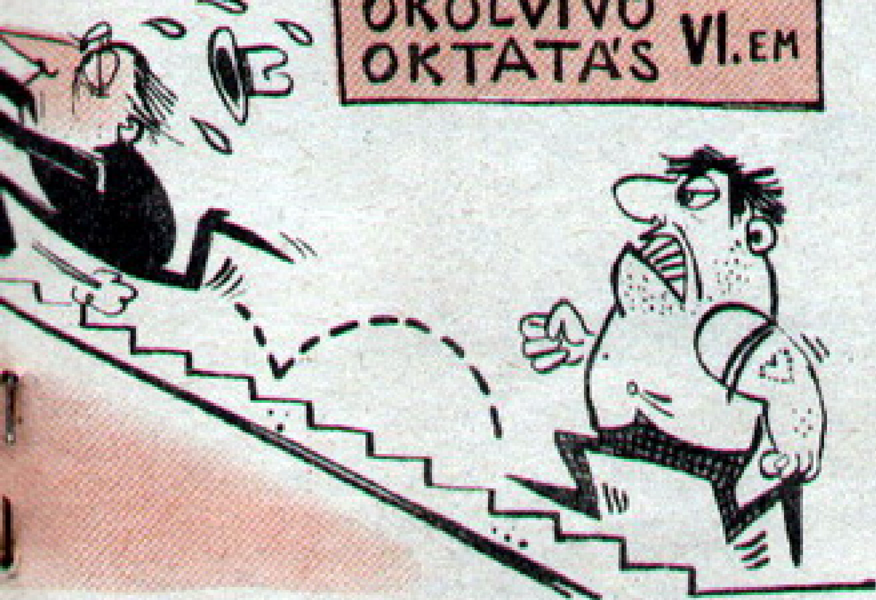

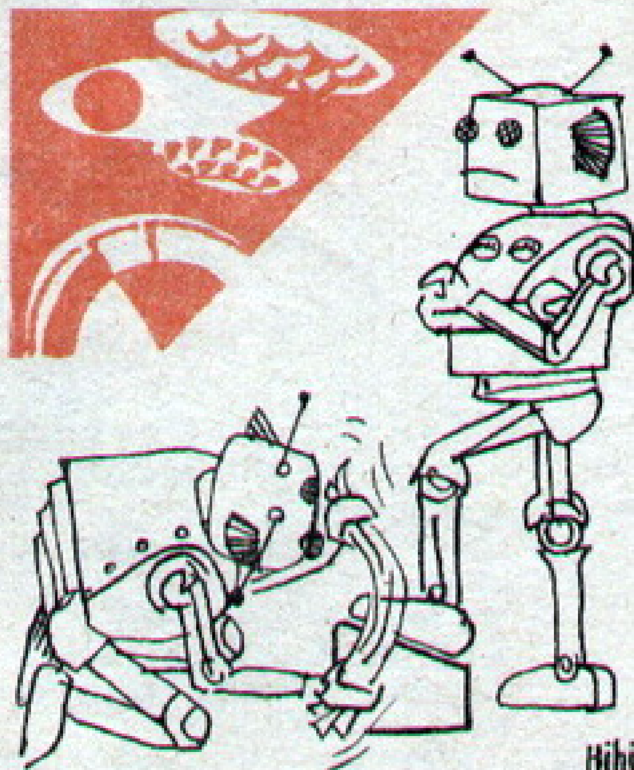

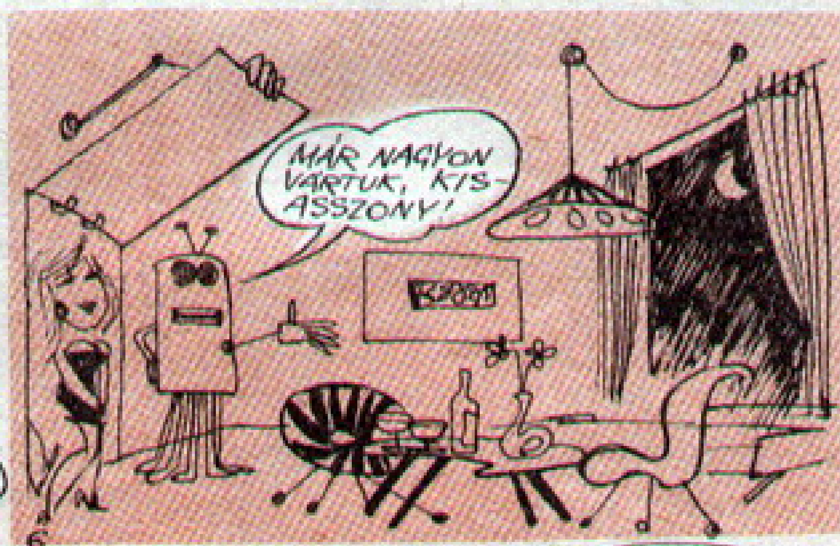
TANULNI SOHASEM KÉSŐ

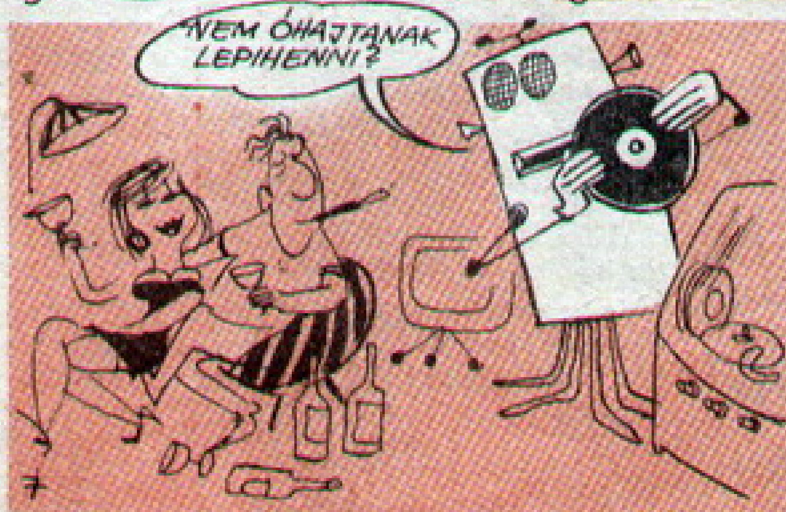

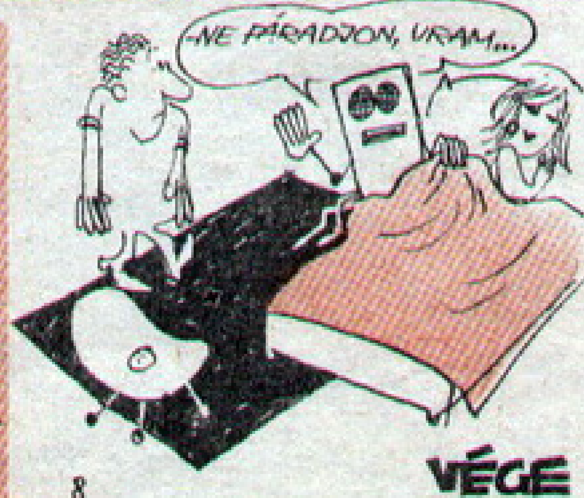
KÉP A JÖVŐBŐL

VÉGE

Szerelem 1967

(Szín: városligeti pad.)

FÉRFI *(jó megjelenésű fiatalember, újságjába merül).*

NŐ *(szolidan öltözött, csinos teremtés. Megáll a pad előtt, udvariasan meghajol):* Szabad?

FÉRFI: Tessék. A pad társadalmi tulajdon. *(Biccent, aztán tovább olvas.)*

NŐ *(cigarettára gyújt, majd tárcáját nyújtja):* Parancsol?

FÉRFI: Köszönöm, nem dohányzom. *(Olvas.)*

NŐ *(hosszabb, kínos szünet után a táskájába nyúl):* Parancsol? Savanyú cukor.

FÉRFI: Töltött?

NŐ: Töltetlen.

FÉRFI: Az nem az én világom. *(Tovább olvas.)*

PERECES BÁCSI: Perecet tessék! Friss a perec!

NŐ *(kedvesen a férfihoz):* A jól átsütöttet szereti, vagy inkább ezt a gusztusos sápadtkát?

FÉRFI: Köszönöm, nem kérek. Még ebéd előtt vagyok.

PERECES BÁCSI: Ha nem csinálunk üzletet, minek tartják fel az embert? *(Dühösen el.)*

NŐ: Hagyja azt az újságot. Ilyen gyönyörű tavaszi napon vízállásjelentést olvas? Talán az illendőség szabályai szerint mutatkozzunk be egymásnak. *(Feláll, összecsapja a bokáját.)* Gréber Magda.

FÉRFI *(kicsit zavartan):* Szabó István, nagyon örvendek.

NŐ *(merően nézi):* Szép szeme van, Pista.

FÉRFI *(lesüti a szemét, krákog):* Ne tessék ilyet mondani...

NŐ *(tüzesen):* De igen. Van a szemében valami, valami, ami megbolondítja az embert... Nézze, Pista, ami a szívemen, az a számon. Maga határozottan tetszik nekem.

FÉRFI: Én nem is tudom, mit mondjak. Olyan hirtelen jött az egész.

NŐ *(energikusan):* Én nem szoktam kertelni, tündérmeséket mondani, mellébeszélni, alakoskodni. Nem szebb az őszinteség? Felvilágosult korban élünk, de még mindig kizárólag a férfiaké a párválasztás joga. Ez teljesen igazságtalan. Hiába veszem észre magát, ha viszont a férfi nem kegyeskedik egy pillantásra méltatni, mehetek tovább, még ha olyan szerelmes lettem is, mint az ágyú. Pista, ön nős ember?

FÉRFI: Még nem.

NŐ *(fölényesen):* Legyen nyugodt, már nem sokáig tart ez az állapot. Egyébként nem szeretném, ha félreértene. Udvarolni fogunk egymásnak. Időnként színházba megyünk, moziba, cukrászdába. De szigorúan ki-ki alapon. Ehhez ragaszkodom. Elfogadja a feltételeimet?

FÉRFI *(idegesen bogozza a nyakkendőjét):* Igen.

NŐ *(szenvedélyesen):* És most csókoljon meg. Illetve csókolj meg. Azt hiszem, te vagy az idősebb. Szervusz.

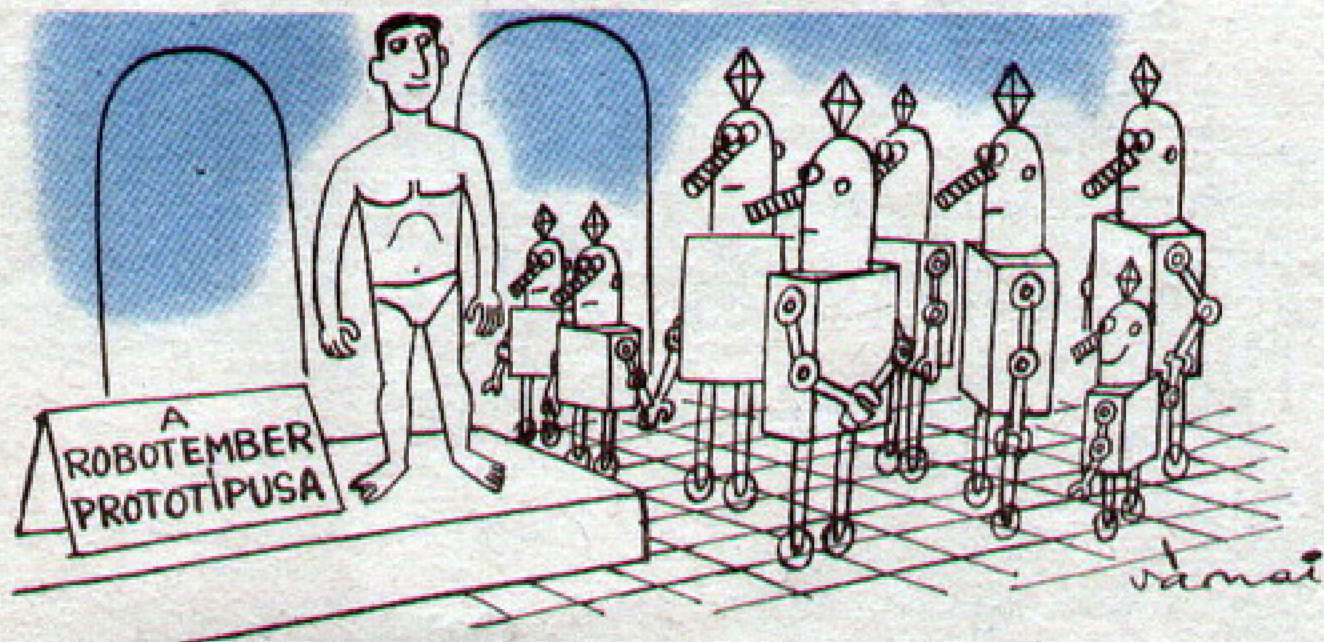
FÉRFI *(tétovázva):* Nem lesz ez egy kicsit korán?

NŐ *(csodálkozva):* Miért lenne korán? Már fél hat van! *(Elkapja a férfi derekát, és csókban forrnak össze.)*

(Függöny)

Galambos Szilveszter

MÚZEUMBAN

ELŐRELÁTÓ ESKÜVŐI KÉP

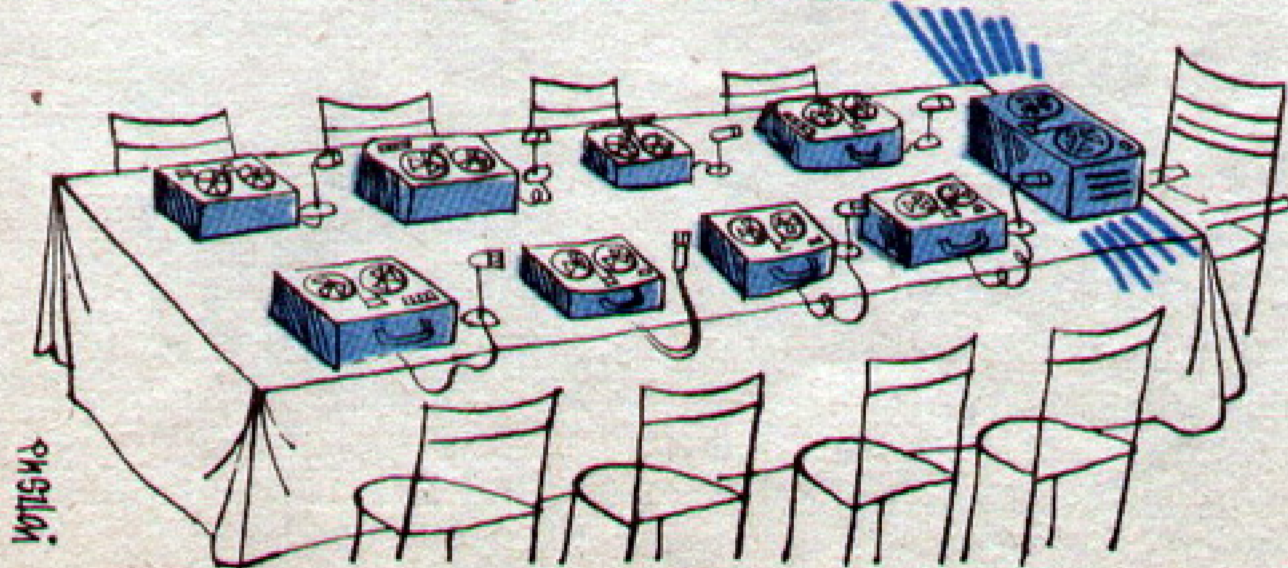

MINDJÁRT MÁS

– Csak azért vettem ide,. mert a te fiatalságodra emlékeztet . . .

KORSZERŰ ÉRTEKEZLET

A METEOROLÓGIAI INTÉZETBEN

– Úgy látszik, sokkal gyorsabb felmelegedésre számíthatunk, mint ahogy azt gondoltuk . . .

SZAKMAI VETÉLKEDÉS

– Úgy látszik, a szomszéd laboratóriumban már előbbre tartanak . . .

MICSODA KÉRDÉS!

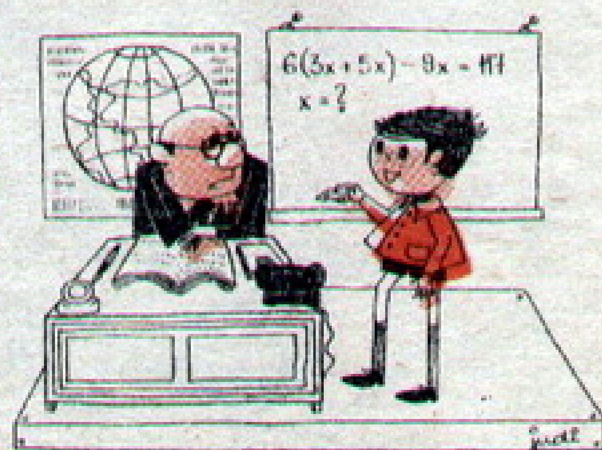
– Mondd, Éva, akarsz-e mindent tudni?

TUDOMÁNYOS MUNKATÁRS

– Szedjél egy kis rőzsét, fel akarom fedezni a tüzet . . .

MAI GYEREK

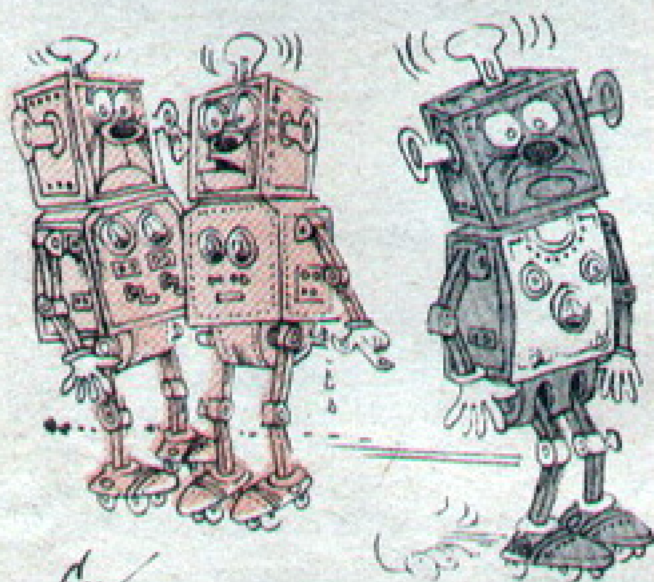
– Egy pillanat, tanár úr, megkérdezem a különleges tudakozót . . .

ÉLELMEZÉS-TUDOMÁNY

– Parancsoljanak, egy kétszemélyes bőség-pasztilla . . .

GONDOLKODÓ GÉPEK

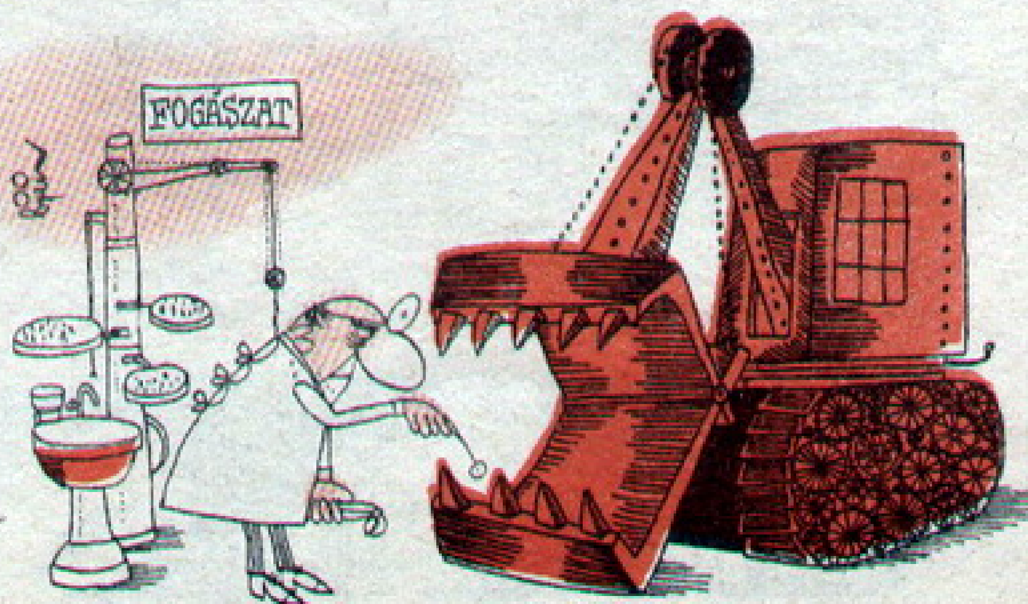
– Mondhatom neked, ez egy idióta!

BOROTVÁLKOZÁS ELŐTT

– Csodálatos, Jenő, hogy a tudomány mi mindenre képes!

GÉPKORSZAK

A TESZT ÖRDÖGE

Az orvos érdeklődéssel szemlélgette rendelőjében a legújabb külföldi pszichoanalitikai teszteket. Ezek a kísérletek sok érdekes orvosi kérdésre adtak meglepő feleleteket a lélekelemzés területén. Nem mélyedhetett el hosszan a tanulmányozásban, mert az asszisztensnője új beteg érkezését jelentette be.

Jól öltözött, középkorú asszony lépett be a rendelőbe. Szaggatott mondatokban fedte fel jövetele célját:

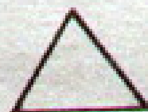
— Nem rólam van szó, doktor úr ... a férjem ... Több mint két évtizede élünk jó házasságban ... Úgy, ahogy a többiek ... Előbb szerelem, azután megszokás, szeretet, van egy 18 éves fiunk is ... De az utóbbi hetekben döntő változáson ment keresztül a férjem. Olyan hévvel közeledik felém, mintha pubertás korban lenne. Az első napokban örültem neki, de most, hogy rendszeresen keresi velem egykori ifjúságát, kezd egy kicsit terhessé válni a dolog ... Az ötven felé közeledem, doktor úr ... Szóval megvizsgálná, doktor úr, hogy mi történt a férjemmel?

Az orvos bólintott.

— Itt van a férje?

— Igen, elkísért ide azzal a feltétellel, hogy este elmegyünk táncolni egy bárba, és utána, nem túl későn, hazamegyünk — válaszolta pirulva az asszony.

Kiment, és belépett a férj. Az orvos kíváncsian fürkészte a megifjuló Don Juant. Szerényen öltözött, sovány, mondhatni szürke, jelentéktelen külsejű, ötvenes férfi. Az orvosnak eszébe jutott az előbb olvasott tesztsorozat, és elhatározta, kipróbálja emberén. Mindjárt le is rajzolt egy háromszöget:

— Mi jut erről eszébe? — kérdezte.

A férj nézegette az ábrát, majd kigyúlt a szeme, és hadarni kezdett:

— Ez egy sátorlap! Mögötte, a sátorban, egy férfi és egy nő tartózkodik. Gumimatracon hevernek, és vadul csókolják egymást!

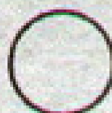
Az orvos szorgalmasan jegyezgetett, majd egy újabb ábrát rajzolt, és a férj elé tette a tesztet. Egy téglalapot rajzolt:

A férj rápillantott, és máris fújta izgatottan:

— Ez egy ágyat ábrázol. Az ágyon egy férfi és egy nő hever, és vadul csókolóznak!

Az orvos fejcsóválva egy harmadik ábrát rajzolt. Egy kört:

A férj lelkesen szavalta:

— Szerintem ez egy kerek tisztás az erdőben. A tisztás kövér pázsitján egy férfi és egy nő hever, és vadul csókolóznak!

Az orvos most már nem állta meg, hogy közbe ne szóljon.

— Mondja, hogy lehet az, hogy ebben a korban magának mindenről csak a csókolózás jut az eszébe?!

A férfi vállat vont:

— Mit csináljak, ha a doktor úr ilyen malac rajzokat mutat? ...

Tardos Péter

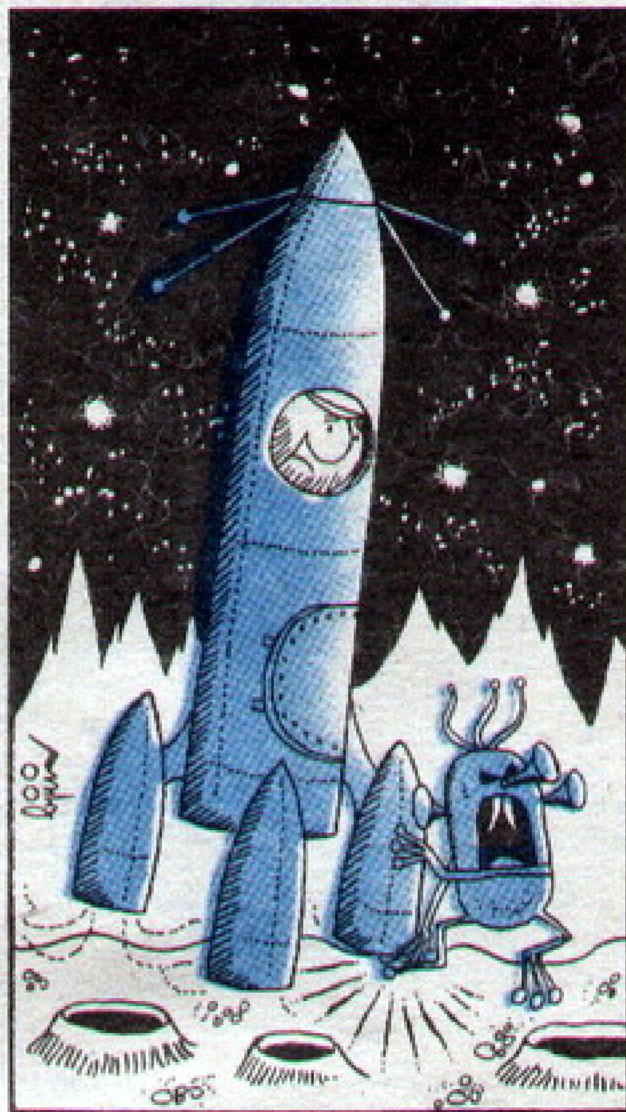

A TUDÓS ÉS A MANÖKEN

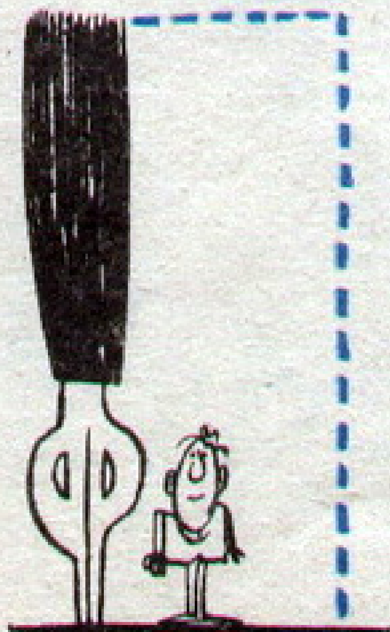
– Ön a kedvenc tudósom ... Az ön könyveivel tanultam meg szépen járni ...

PECHES MARSLAKÓ

– A lábam! A lábam!

RAJZOS STATISZTIKA

– Ennyi tintát használtak el ...

Ekkora tollat koptattak el ...

Ennyi eredményért ...

A VERBÁTOR

Lapom, a Kétperces Újság, megbízott, hogy utazzam Nemesbükkszentábránykeresztúrra, és ott a helyszínen, működés közben szemléljem meg a Medizon Tamás kisiparos által konstruált új gépezetet.

A feltaláló szívesen fogadott, és készséggel mutatta be az írógép nagyságú masinát.

– Működési elve a cséplőgépekéhez hasonlatos – kezdte a szakszerű magyarázatot a mester –, mint ahogy a rendeltetése is csaknem azonos. Ez ugyanis szócséplőgép, innen a neve is: verbátor. Ha itt felül, az etetőjébe bedobunk bármely irodalmi terméket, s működésbe hozzuk a szerkezetet, elöl kijön a gondosan kifejtett gondolati mag (ha van benne ilyen), hátul, a szalmarázón kihullanak az üres jelzők és egyéb díszítő elemek, alul, a pelyvaszórón pedig kipotyognak a töltelék szavak. Tegyünk talán mindjárt egy próbát! Íme, Mákony Lajos 38 soros verse egy irodalmi folyóirat legutóbbi számából: „Csillagköd-

pikkelyes galaktika-csóvák kavarognak bennem, Nyirkos fém-hüllős kocsonya-kristályos kínok emésztenek, Érted, ó vér-iszamos-peremű világ…" És így tovább, és így tovább. Most betápláljuk az egészet a gépbe, megnyomjuk az indítógombot, hopplá, már kész is! Nos, nézzük csak, mi maradt a magfogóban? Itt van, tessék, olvassa: „Nagyon ramatyul érzem magam mostanság."

Elámultam, de mielőtt még szólhattam volna, a mester tovább folytatta:

– Ez még nem minden! Most ezt a mondatocskát: „Nagyon ramatyul érzem magam mostanság", behelyezzük ide, a gép bal oldalán levő kis szerkezetbe. Ez a hántoló. Lefejti a felső fogalomburkot, s előbújnak azok a kendőzetlen érzelmek és gondolatok, amelyek tényleges szülői a műnek. Nézze csak, most például ezek hullottak ki a hántolóból:

„Ezek a díjkiosztások teljesen kicsinálják az embert. Persze, Okmány Ernő most is második fokozatot kapott, én meg csak harmadikat."

„Görényi, az a marha kritikus, azt írta rólam, hogy már megint útvesztőbe kerültem."

„És pont egy ilyen nőt kellett nekém elvenni, úristen, hova tettem az eszem!"

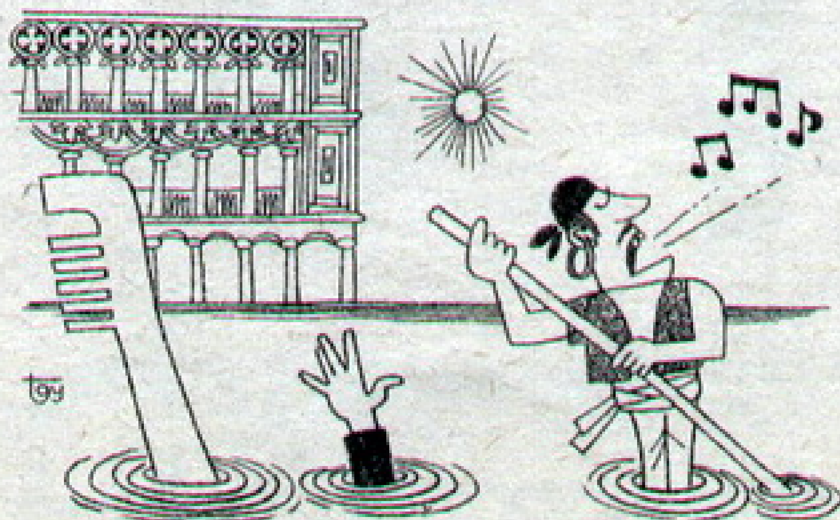
„Vagy a rum nem a régi már, vagy a gyomrom."

– Ez nagyon szép – mondtam erre. – És a jelző-szalmát, szó-pelyvát is tudják hasznosítani?

– Most folynak a tárgyalások az Irodalmi Alappal, szó van róla, hogy nagy tételben visszavásárolják… Kocsival van, szerkesztő úr? Mert akkor önnek is tömök egy zsákkal. Otthon összeüthet egy jó kis krokit belőle!

Radványi Barna

ÖNFELEDT MŰVÉSZ

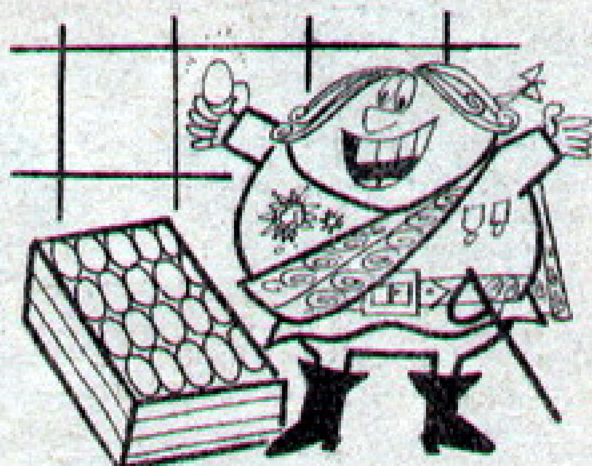
HA FELTÁMADNÁNAK...

GALILEI

– Kezdjék el már a munkát, mert magától nem mozog a Föld . . .

KOLUMBUSZ

– Hurrá! Sikerült friss tojást felfedeznem a Közértben!

BELL

– Szent ég, asszonyom, ön azóta is egyfolytában beszél?!

MONTGOLFIER

– Új idők jönnek, kedves igazgató kartárs! Vagy jól gazdálkodik, vagy repül . . .

WATT

– Kevesebb gőzt és több kávét, kisasszony . . .

EDISON

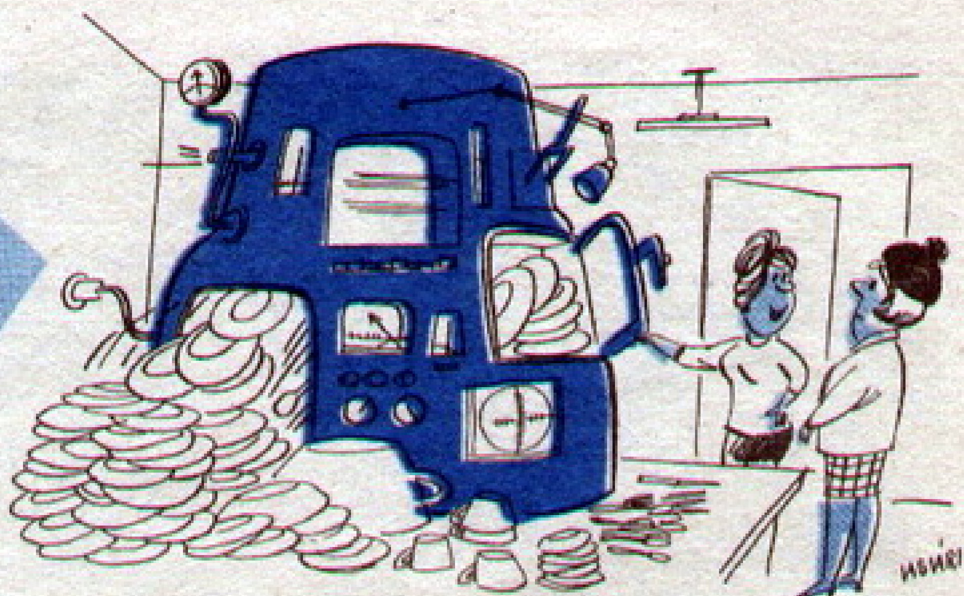

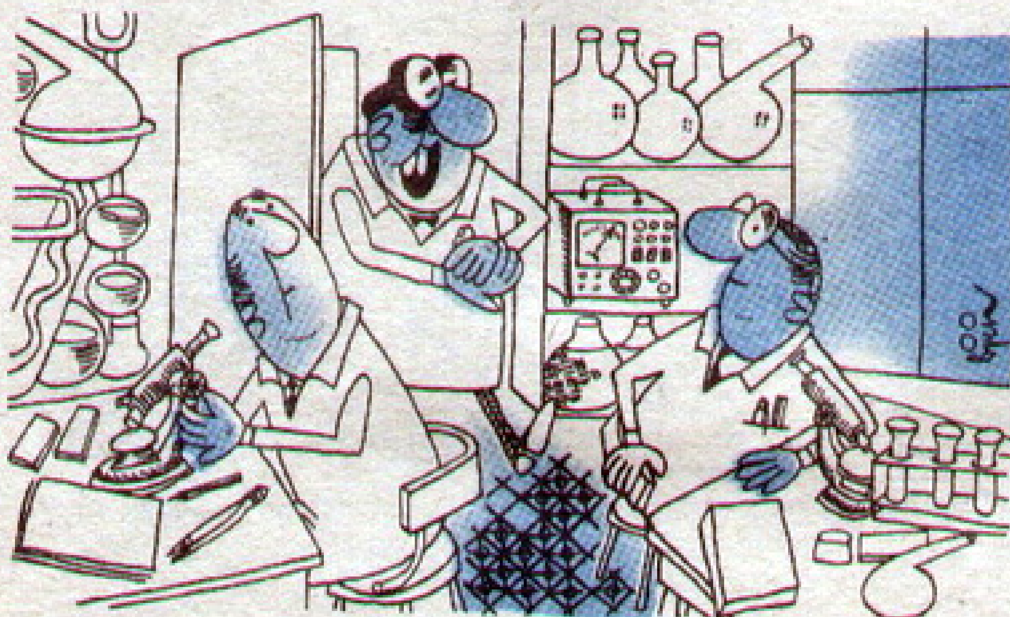
– A csuda vinné el, úgy látszik, még mindig akadozik a lemez . . .

Fülöp György rajzai

MOSOGATÓGÉP

– Egy perc alatt elmosogat, de utána szét kell szedni a gépet, és el kell mosogatni . . .

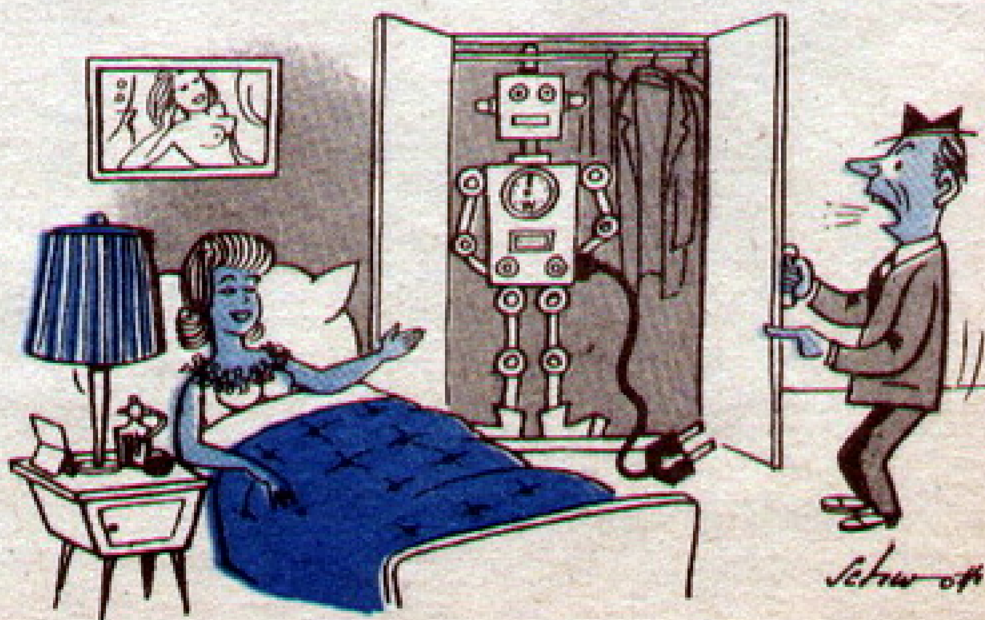

A PROFESSZOR

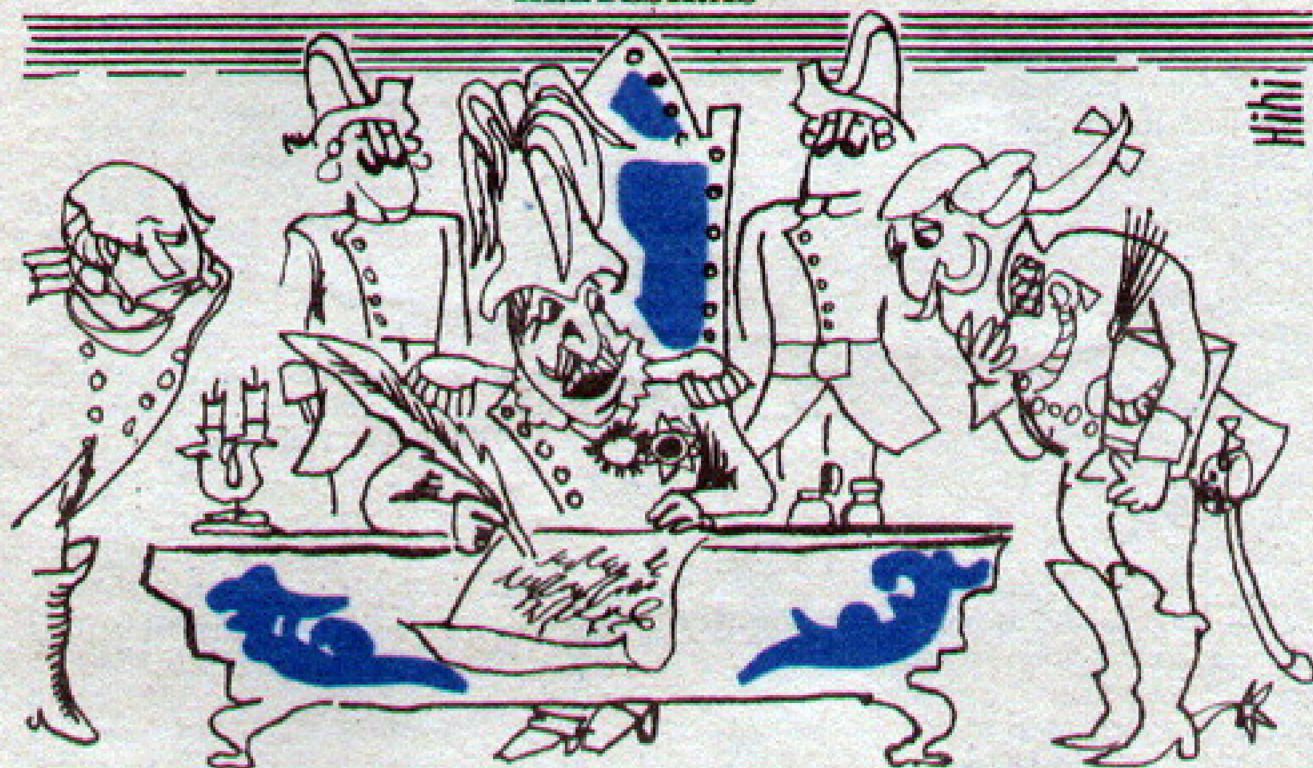
– Jó reggelt, jó reggelt, mit csinálnak a mi kis baktériumocskáink?

MEGNYUGTATÓ

– Ne idegesítsd magad feleslegesen, láthatod, hogy nincs bekapcsolva . . .

HELYESÍRÁS

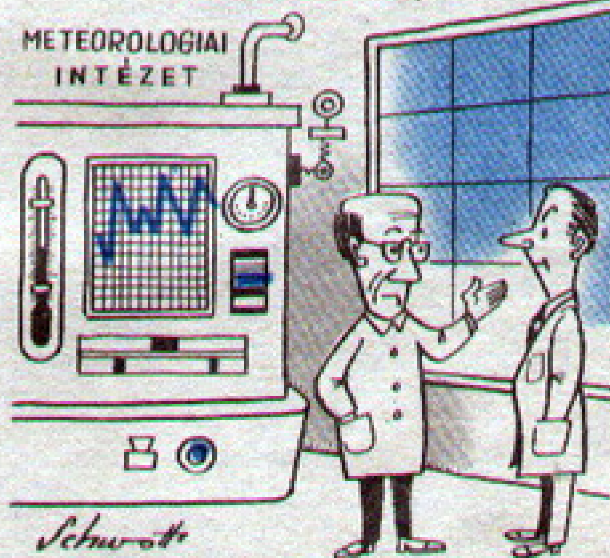
– Hadüzenet . . . Ezt egybeírjuk, vagy külön?

TALÁLGATÁS

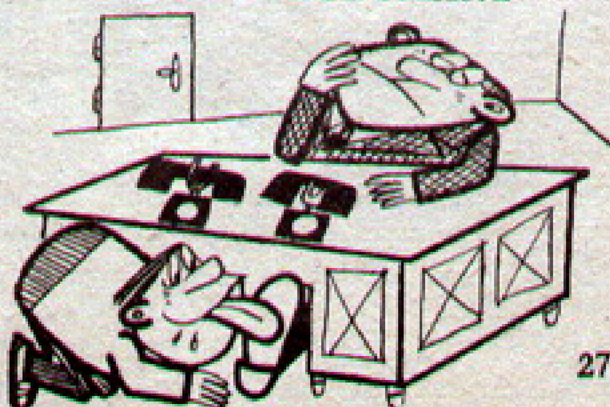
– Melyik nős emberrel nem kezdtem még ki a vállalatnál?

TERVEZGETÉS

– Kollégám, nem megyünk holnap kirándulni?
– Mennék, de milyen idő lesz?

NYELVTUDOMÁNY

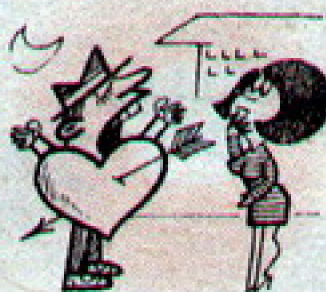
Mai szerelem

A fiatalember gondosan megcélozta a cukrászda legelhagyatottabb sarkát, és odavezette a lányt, aki finom női ösztönével rögtön megérezte, hogy valami rendkívüli van a levegőben. Leültek, majd a fiú némi torokköszörülés után előadta mondókáját:

– Nézze, Erzsike, én kifejezetten imádom magát, és ha nem tévedek, valamelyest maga is kedvel engem. Nincs értelme a további várakozásnak. Jöjjön fel a lakásomra! Egyrészt azért, mert csak egyszer vagyunk fiatalok, másrészt azért, mert mindketten felnőtt emberek vagyunk, akik maguk dönthetnek sorsukról. Nem tartozunk elszámolni cselekedeteinkkel senkinek se, kivéve önnön lelkiismeretünket. No de hát bűn az, ha két szerető szív a szó legszorosabb értelmében is egymásra talál? Nem bűn!! Erzsike, ismételten kérem, ne legyen gyerek, és jöjjön fel a lakásomra!

A lányt szemmel láthatólag meglepte az őszinte, ám céltudatos vallomás, mégis aránylag gyorsan rendbe szedte gondolatait, és így válaszolt:

– Kedves Ottó! Amit maga az imént mondott, az alapjában véve nem új előttem. Hallottam már barátnőim élménybeszámolóin, olvastam modern beszélyekben, sőt bevallom, volt szerencsém személyesen is hallani a régebbi udvarlóimtól. Azonban a maga szájából, kedves Ottó, mégis rendkívül furcsán hat, ezt meg kell mondanom. Immár ötödik hete ismerjük egymást, számtalanszor voltunk moziban, színházban, eszpresszóban, de maga efféle húrokat jóformán még sohasem pengetett. Bevallom, egy kicsit különösnek is tűnt számomra a dolog. Én tisztességes lány vagyok, és csak örülni tudok annak, ha partnerem nem tesz rögtön a második találkozásunkkor félreérthetetlen célzásokat… De a maga tartózkodása, Ottó, szinte már aggodalomra adott okot. Most meg egyszerre ajtóstul ront be a házba. Azt hiszem, belátja, hogy némi magyarázattal tartozik.

A fiatalember, karjait az ég felé emelve, szónokolni kezdett:

– A szerelem csodálatos dolog, Erzsike. Egyik nap még csak szelíd, lágy szellő, másik nap pedig már mindent elsöprő vad vihar, aminek képtelenség ellenállni. Higgye el, Erzsike, hogy nem csupán a levegőbe beszélek, amikor arra kérem, hogy jöjjön fel a lakásomra!

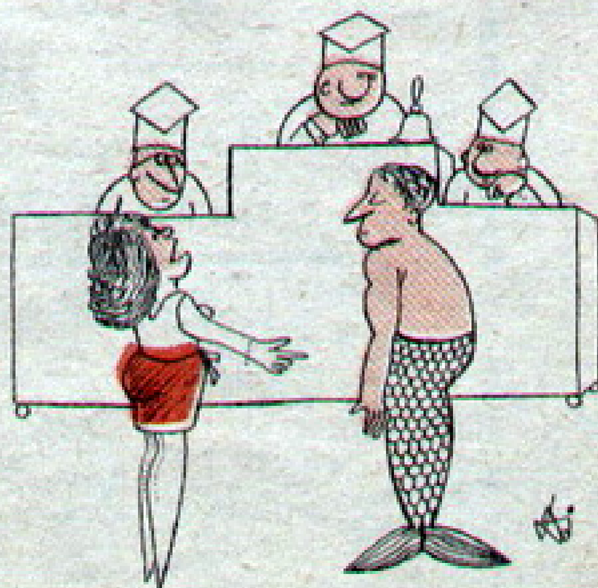
A lány elpirult:

– Nem bánom, Ottó. Ha már ennyire súlyt helyez rá, hát felmegyek magához. Tisztességes lány vagyok, de modern gondolkozású. Azonban egyet, egyetlenegyet áruljon el. Eddig miért nem hívott fel a lakására?

A fiú lesütötte a szemét:

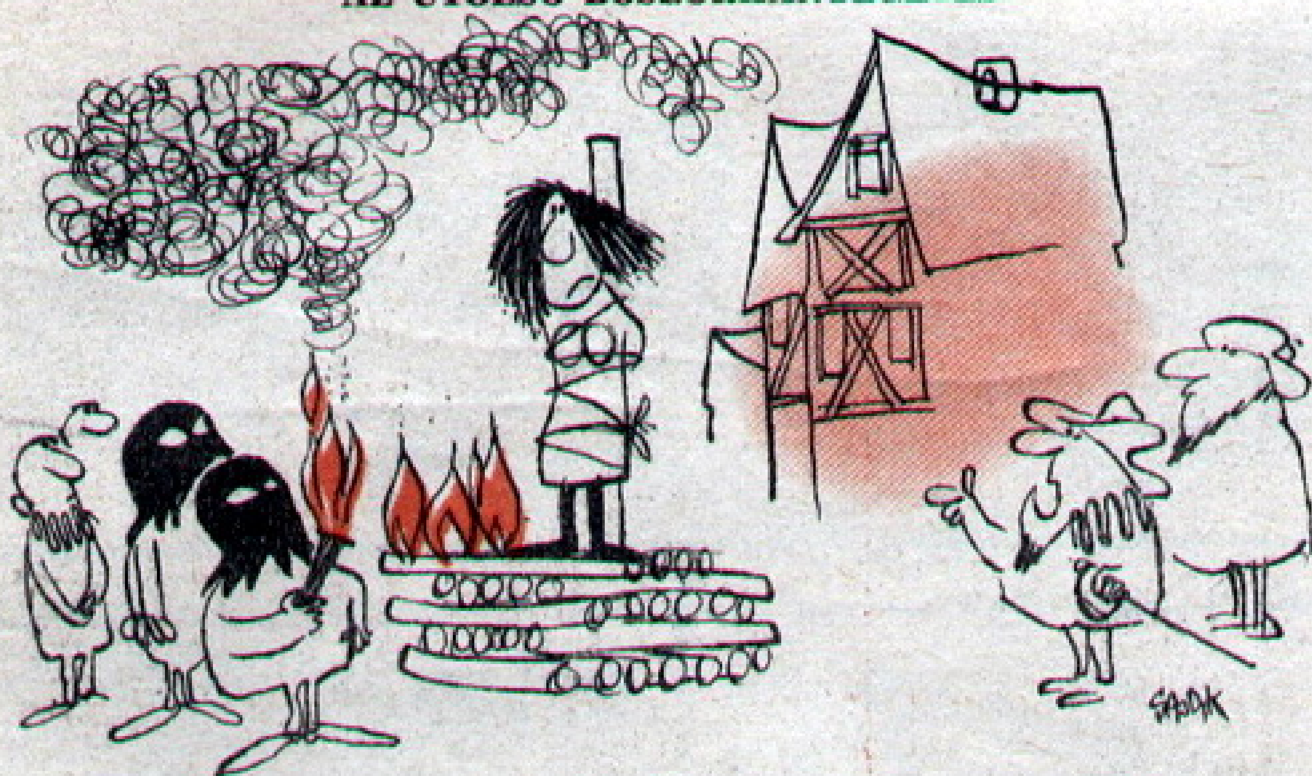
– Csak tegnap lett kész a lakásom… A társasházépítők kissé túllépték a határidőt…

Dalmáth Ferenc

VÁLÓOK

AZ UTOLSÓ BOSZORKÁNYÉGETÉS

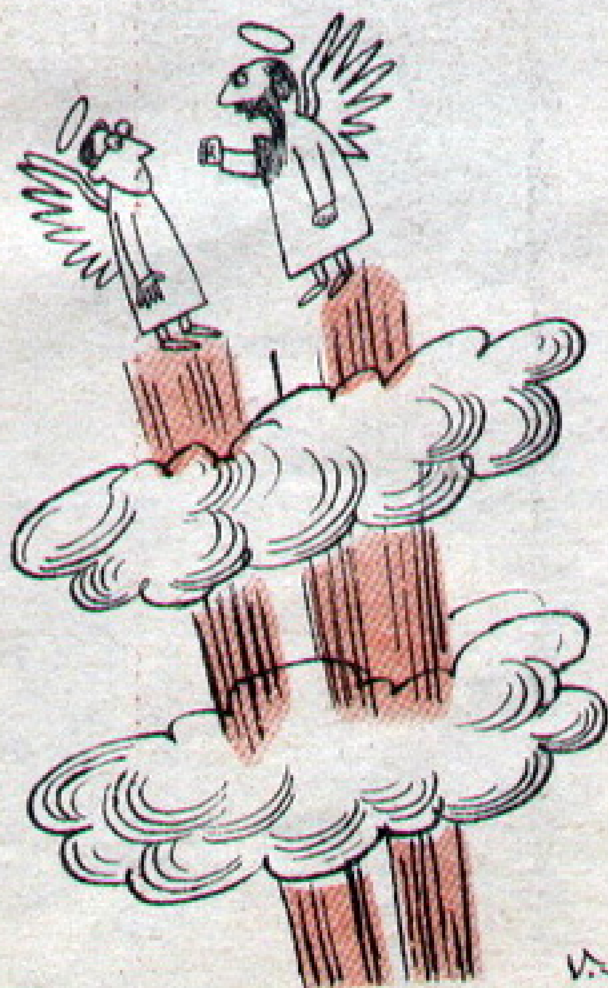
– Ha már elkezdtétek, fejezzétek is be, de ez legyen az utolsó!

VAN ESZE!

– Sajnos, már csak így hajlandó gondolkodni . . .

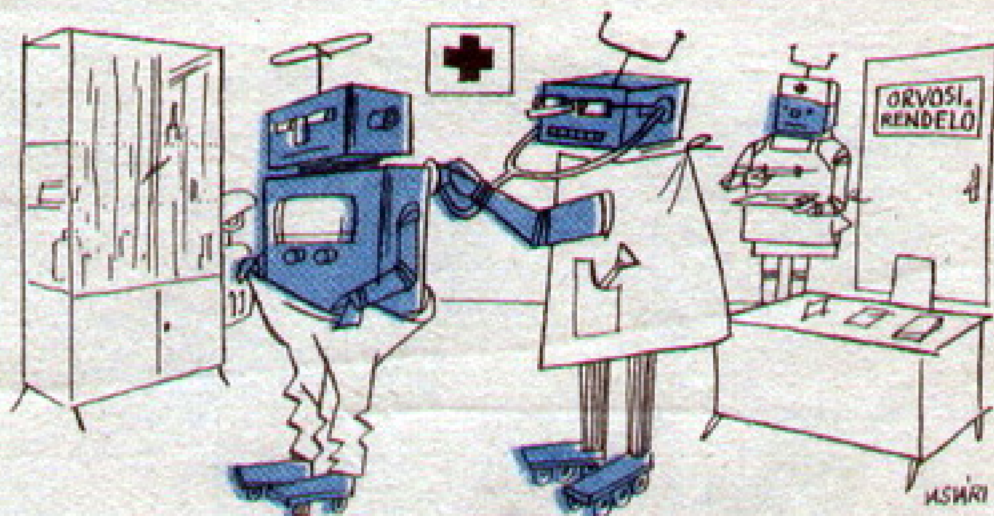
A TÚLVILÁGON

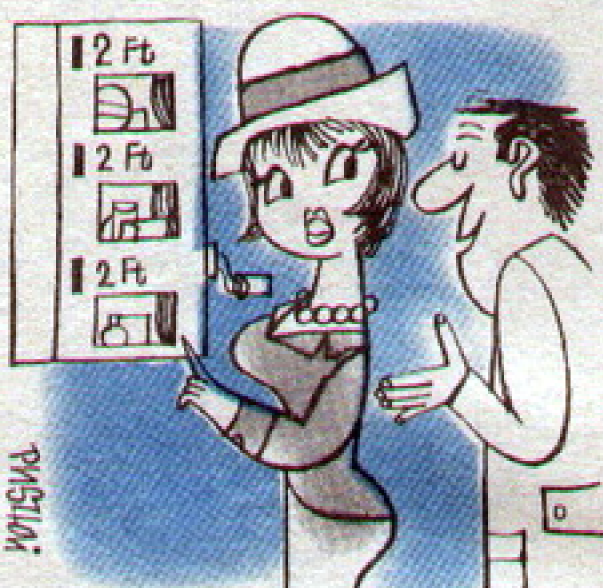
– Ezért taníttattalak fizikusnak, te hülye?

VIZSGÁLAT

– Mióta zárlatos?

AUTOMATA

– Bedobtam két forintot, és nem működik!

– Tessék talán egy kis borravalóval megtoldani ...

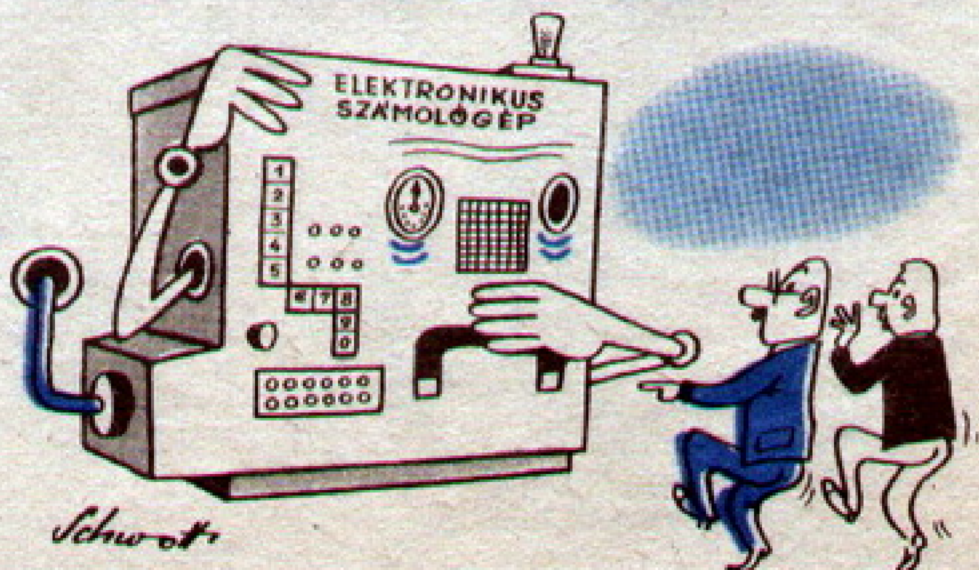
NAGY VEGYÉSZ LEHET

– Hol van az ön vegyésztudománya a lányométól ... Ő a férje tudását változtatja át házra, autóra, bundákra ...

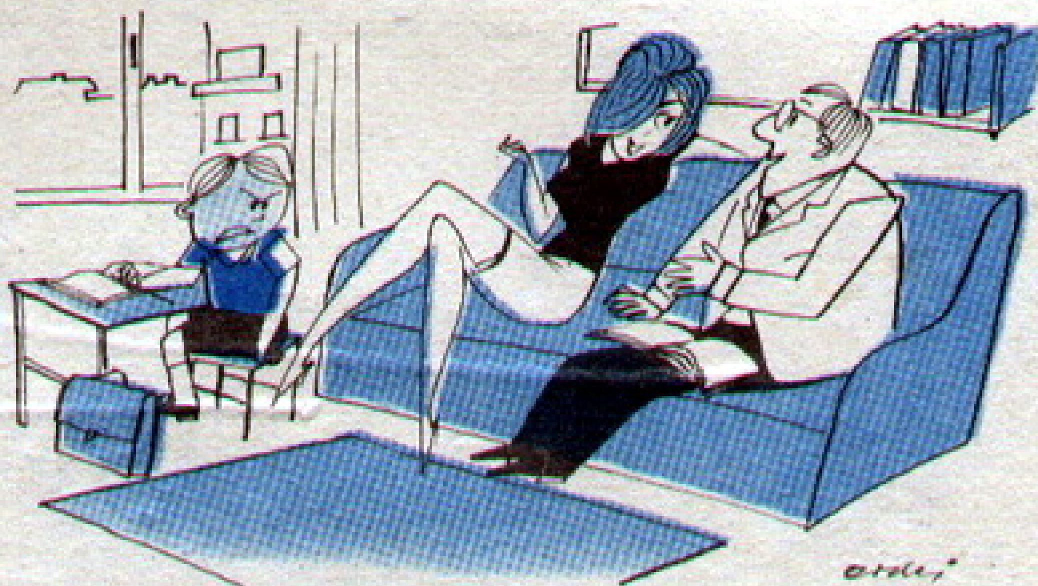
MODERN VILÁG

– Pszt! Ne zavarjuk ... Gondolkodik!

HÁZITANÍTÓ

– Tisztázzuk végre, anyu, te állsz bukásra, vagy én?

TÉVES KAPCSOLÁS

– Nem, kérem, ez Alexander Graham Bell feltaláló lakása!

MINDENTUDÓ KIS LUDAS

A szerkesztésért felel: Tabi László.

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. – Felelős kiadó: Csollány Ferenc. Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. Telefon: 325–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343–100, 142–220. – Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda, Budapest, V., József nádor tér 1.

67.0585 – Kossuth Nyomda, Budapest

RÉGEN ÉS MOST

– Hogyan lehet aranyat csinálni?

– Hogyan találhatnék egy másodállást?

JÓ PROTEKTORA VAN

MINDENTUDÓ

Kis Ludas

SMOG

– Az ember már azt sem látja, hova lehetne egy új gyárat építeni . . .

ZÁRÓRA

